

สังหารมิจฉาชีวะของพาร์คกอมมิวนิสต์

การรุกรานจีนของญี่ปุ่นและสังหารมิจฉาชีวะของพาร์คกอมมิวนิสต์ ต่างส่งผลให้แก่ทั้งพาร์คกอมมิวนิสต์ และพาร์คซีซีพี ทางด้านพาร์คกอมมิวนิสต์ สังหารมิจฉาชีวะเพื่อความเข้มแข็งของรัฐบาล ในฐานะเป็นองค์การชาตินิยมสูงสุดของชาติลง ยังแสดงให้เห็นถึงความแตกแยก ความเหลวแหลกของญี่ปุ่นนำรัฐบาลอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ถ้าเบรียน เทียบกับผลงานของรัฐบาลชุดเดียวทันในช่วงปี ค.ศ. 1937 ทางด้านพาร์คซีซีพี ฉายโอกาสโฆษณาชวนเชื่อ เรียกร้อง การสนับสนุนโดยแสดงถึงความล้มเหลวของรัฐบาลแห่งชาติ ทำให้ในปี ค.ศ. 1945 พรมมีสมาชิกเข้ามาจำนวนมากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน พาร์คกอมมิวนิสต์เป็นเอกภาพ ความสัมพันธ์กับมวลชนก็ดีเลิศ และในที่สุดด้วยสังคมรากฐาน เมืองที่ยังเยือในระหว่างปี ค.ศ. 1946 - 1949 พาร์คซีซีพีสามารถขับไล่พาร์คกอมมิวนิสต์ออกจากแผ่นดินใหญ่ได้ และจัดตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นปกครองคนจีนทั้งหมดในที่สุด

จีนเข้าสู่สังหารมิจฉาชีวะ

สังหารระหว่างจีนกับญี่ปุ่นเกิดขึ้นในวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1937 เมื่อกองกำลังญี่ปุ่นส่วนหนึ่งที่รู้จักกันในนามกองกำลัง เทียนลิน¹ ไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางผ่านสะพานมาร์โโค โปโล² ใกล้กรุงปักกิ่ง เพื่อค้นหาภารกิจทางการที่สูญหายไป การรุกรานครั้งใหญ่จึงเกิดขึ้น ญี่ปุ่นส่งกองกำลังจากแม่น้ำเรียลลงสู่ภาคใต้ ในขณะเดียวกันกองกำลังอิทธิพลส่วนหนึ่งก็เคลื่อนขึ้นทางชายฝั่งด้านตะวันออก เข้าท่าลายฐานที่มั่นทางทหารที่เข้มแข็งที่สุดของเชียงใหม่ บริเวณ

¹ Lincoln Li, The Japanese Army in North China, 1937-1941, (Tokyo, 1975) pp. 41-44.

² Ibid., p. 45. และ Hsu., op.cit., p. 682.

² Ibid., p. 45. และ Hsu., op.cit., p. 682.

จุ่นแม่น้ำแยงซี กองกำลังกึกมินตั้งทำการต่อสู้ย่างหนียวแน่น แต่ก็ไม่สามารถด้านท่านกองกำลังญี่ปุ่นที่มีจำนวนมากกว่าได้ นอกจากนี้ ความไร้ประสิทธิภาพทางด้านการบังคับบัญชา การติดต่อประสานงาน และการสื่อสารทำให้สถานการณ์ยิ่งเลวร้ายลงไปอีก ผลตามมา ก็คือ¹ ต้องสูญเสียเชียงไฮ้ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1937 เมืองหลวงนานกิง ในวันที่ 13 ธันวาคม และเมืองหุยอันในเดือนตุลาคม ปีต่อมาการพ่ายแพ้แต่ละครั้งทำให้เชียงต้องถอยร่นเข้าไปตั้งเมืองหลวงใหม่ที่เมืองจุ่งกิง ในมณฑลเฉอฉวน ใกล้เข้าไปในทางภาคตะวันออก 2,400 กม. ในปีเดียวกันนั้นเอง²

แม้จะพ่ายแพ้นับจำนวนครั้งไม่ถ้วน แต่ก็ไม่อาจทำลายขวัญและกำลังใจของกองทัพกึกมินตั้งได้ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งมาจาก การสนับสนุนของชาวจีนจำนวนล้าน ๆ ที่ต้องการเห็นความพ่ายแพ้ของญี่ปุ่น และเพื่อชัยชนะ เข้าต้องการผู้นำที่เข้มแข็ง ซึ่งในขณะนั้นก็ไม่มีใครที่จะเด่นเท่ากับ เชียง

กองทัพจีนขวัญดีแต่กองทัพญี่ปุ่นเริ่มขวัญเสีย เพราะถึงว่ากองทัพญี่ปุ่นจะประสบชัยชนะมากครั้ง ยังได้แม้แต่ฐานกำลังที่เข้มแข็งของกึกมินตั้ง รวมทั้ง เมืองหลวงนานกิง ซึ่งทำให้ญี่ปุ่นคิดว่าสังคมคงจะจบสิ้นลง แต่ญี่ปุ่นคาดการณ์ผิด ชาวจีนไม่เคยคิดเลยว่าจะเป็นเช่นนั้น ญี่ปุ่นยัง เมืองหลวงได้ พวกเขาก็สร้างขึ้นมาใหม่ได้ เช่นกัน อีกประการหนึ่ง ญี่ปุ่นเองก็มีกำลังทหารไม่นักพอ³ ที่จะส่งเข้าไปคุ้มพื้นที่ที่ยึดครองมาได้ทั้งหมด จะทำได้ก็แต่เพียงพื้นที่ทางยุทธศาสตร์

¹Theodore H. White and Annalee Jacoby, "Chiang and the Japanese", in China Yesterday and Today, pp. 284-291.

²John Hunter Boyle, China and Japan at War 1937-1945; The Politics of Collaboration, (California, 1972), p. 191. จุ่งกิงเป็นเมืองหลวงของจีนคณะชาติตลอดสังคมร่วมกับญี่ปุ่นจนถึงปี ค.ศ. 1945.

³Li, op.cit., pp. 12-13 และบทที่ 8.

เป็นโอกาสให้กองทัพก็มินตึ่งยึดกรองพื้นที่ส่วนอื่น และใช้เป็นฐานในการโจมตีกองทัพญี่ปุ่นต่อไป

อย่างไรก็ต แม้ญี่ปุ่นจะประสบมีอุทาหกรรมค้านกำลังพล แต่ก็สามารถซักจูงให้ชาวจีนบางพาก เข้าร่วม เป็นพันธมิตรได้ เริ่นต้นด้วยการเข้าประจำการในกองกำลังเด็ก ๆ และในที่สุดในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1940 ก็สามารถจัดตั้งรัฐบาลทุ่นชินได้แล้วเรื่อง รัฐบาลมี ทรง ชิง ไห้¹ เป็นประธานาธิบดี แต่ก็ไม่สามารถบริหารงานได้รวมรื้นนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการถูกกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจของญี่ปุ่น² อันได้แก่การหยิบจ่ายสิ่งของไปโดยผลการทาร้ายร่างกาย หรือไย์ก์บลันสก์ บีนพลให้มีชาวจีนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการรับต้องสูญเสียชีวิต เป็นจำนวนมาก ทหารญี่ปุ่นบางหน่วยถึงกับมีคำขวัญประจำหน่วยอย่างสwyญว่า "สามัค"³ อันได้แก่ แยกให้หมด ฆ่าให้หมด และเผาให้หมด" นอกจากนี้ความไม่จริงใจและแบ่งบันผลประโยชน์ของญี่ปุ่นต่อญี่ปุ่นเข้าส่วนมิภักดี ทำให้ความร่วมมือลดน้อยลง

ความไม่พร้อมของกองทัพญี่ปุ่นส่งผลกระทบต่อทั้งพระคริสต์และชาวครกอนมีวนิสัย เท่า ๆ กัน แต่ในการยกด้วยโอกาสศึกสัมชนังทึ้ง พระคริสต์มีวิธีการที่แตกต่างกัน เชียง ใช้แผนตั้งรับมากกว่าที่จะໄต้ต่อน นี่คือภัยหลังการสู้รบครั้งใหญ่ที่บีเวณตอนใต้ของจุ่นแม่น้ำ แยงซี เชียงสั่งให้รื้อถอนสิ่งก่อสร้าง โรงเรียน โรงงาน เครื่องจักรกล และย้ายผู้คน

¹ ทรง ชิง ไห้ (ค.ศ. 1883-1944) อดีตบุคคลสำคัญของพระคริสต์ บีน ญี่ปุ่น ยศด้วย คาดหวังจะให้เป็นทายาททางการเมืองต่อไป คะระรัฐบาลของเขามีประกอบด้วยกลุ่มญี่ปุ่นความคิดตรงกันข้ามกับพระคริสต์ ที่สำคัญได้แก่ นักการเมืองจากกลุ่มนี้และกลุ่มชาติ ณ Li, op.cit., p. 81.

² Ibid., pp. 227-228.

³ Ibid., p. 209.

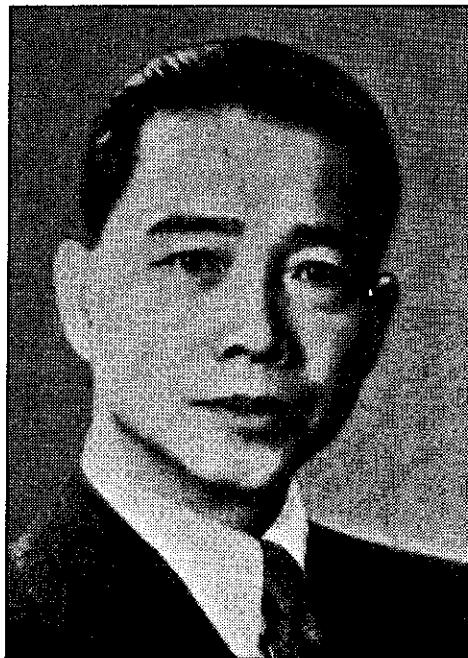
ภาพที่ 64 หัวง ชิง-ไห

ภาพที่ 65 หัวง ชิง-ไห กับกรรยา

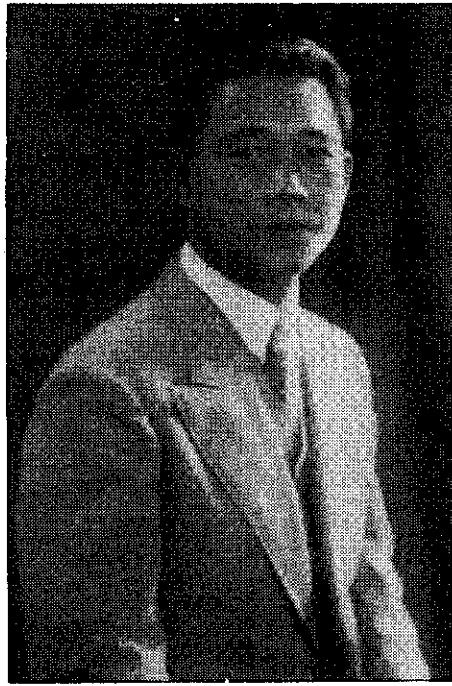
ภาพที่ 66 ชุน ยัค-เซ็น กับ คະวັດຫຼຸນຕີ

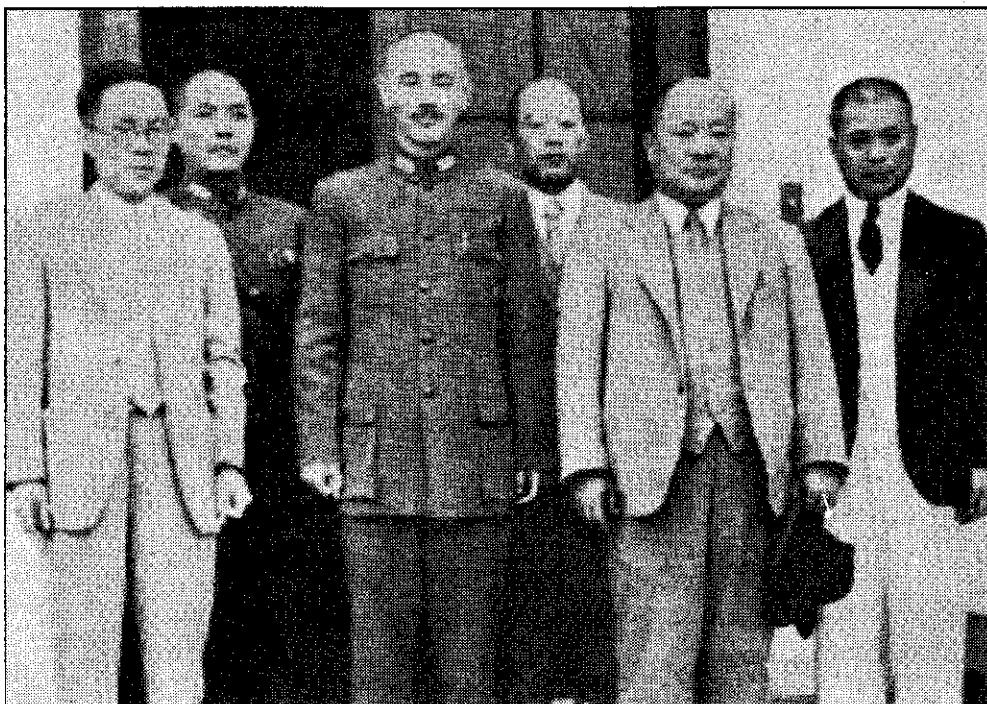
ภาพที่ 67 หวัง จิง-ไห่ ในปี ค.ศ. 1940 ภาพที่ 68 ภาพฉลองชัยชนะที่เมืองสิงคโปร์

ภาพที่ 69 หวัง จิง-ไห่ กับคณะรัฐมนตรี

ภาพที่ 70 หัวง ชิง-ไหว ในปี ค.ศ. 1912 ภาพที่ 71 หัวง ชิง-ไหว ในปี ค.ศ. 1930

ภาพที่ 72 เชียง ไค-เชค กับนักการฑูตญี่ปุ่น

ไปยังพื้นที่ที่ปลดปล่อยกว่าในมณฑล เสฉวน เพื่อจัดตั้งรัฐบาลใหม่ เป็นพื้นที่สังเกตว่าการอพยพลงสู่ภาคใต้ครั้งนี้ ไม่สัมพันธ์กันหากเป็นแต่ต่างคนต่างทำ รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด จากอุปสรรคทั้งหลายรวมทั้งที่ที่พบในระหว่างเดินทาง ทำให้จำนวนบุคลากรที่เดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางน้อยกว่า เท่าที่ควร เป็น นั่นคือ ทำให้หรรค ก็กมินตั้งขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสามารถช่วยบริหารประเทศต่อไป นอกเหนือนี้ การย้ายออกจากรัฐพื้นที่ที่เจริญแล้ว ทำให้กองทัพ เชียงชาบทราบากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสรรค์กองทัพ ยิ่ง เลวร้ายลงไปอีก เมื่อประสบภัยบุญมา เนื่องจาก การฉ้อราชภูร์บังหลวงในวงศ์ราชกาล การคำนึงแต่ผลประโยชน์ของตน เองมากกว่าประเทศชาติ และสุดท้ายตนได้แก่ภัยจากพวกขุนศึกในมณฑล เสฉวน¹ บัญชาต่าง ๆ ที่รุยล้อมรัฐบาล เชียงล้วนแต่มีผลต่อความพยายามของ เชียงในการต่อสู้กับศัตรูจากภายนอกและศัตรูจากภายในอย่างเท่าเทียมกัน

ส่วนพระคocomมิวนิสต์ใช้วิธีการที่แตกต่างไปจากพระคอกกมินตั้ง นั่นคือในขณะที่พระคอกกมินตั้งใช้ความไม่พร้อมของญี่ปุ่น เป็นสาเหตุของการพักรถ พระคocomมิวนิสต์กลับถือเป็นความได้เปรียบเรื่องขยายอิทธิพลเข้าไปยังพื้นที่ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว² ญี่ปุ่น เมื่อเคลื่อนทัพเข้าสู่จีน ได้บอกแก่ชาวจีนว่า เข้า เข้ามา เพื่อปราบคocomมิวนิสต์ แต่ความพยายาม เป็นจริงญี่ปุ่นไม่ได้ปราบปราบคocomมิวนิสต์อย่างที่คาดไว้ สิ่งที่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญคือกองทัพก็มินตั้งมากกว่า³ ทั้งนี้ เพราะญี่ปุ่นเห็นว่าการเข้าครอบครองจีนได้หรือไม่นั้นอยู่ที่ว่าจะปราบกองทัพก็มินตั้งได้หรือไม่ ส่วนพระคocomมิวนิสต์เรียกได้ว่าไม่มีอยู่ในสายตาของญี่ปุ่นเลย ดังนั้น

¹ Boyle, op.cit., pp. 150-151.

² Fitzgerald., op.cit., p. 86. และ ဂุลิชัย ชูลศิลป์, การต่อสู้เพื่อ
มหาอำนาจ, อ้างแล้ว, หน้า 256-257.

³ Boyle, op.cit., p. 149. และ Fitzgerald, op.cit., p. 84.

แทนที่จะส่งกองทัพใหญ่ เข้าโจมตีฐานทัพของคอมมิวนิสต์ที่ชันซี กับบุ่งลงสู่ใต้หวังทำลาย กองทัพ เชียงที่นั่น การรอพัฒนาการโจมตีก็ต้องการวุ่นอยู่กับการไล่ล่ากันระหว่างกองทัพ สู่บุ่นกับกองทัพกึ่งมินตึ้ง เปิดโอกาสให้บรรดากองมิวนิสต์ดำเนินการปุ่นระเบิด ขึ้นต่อกรอง พื้นที่และจัดตั้งกองกำลังปฏิวัติชาวไร่ชาวนาได้อย่างเสรีกว่าเท่าที่เคยเป็น และในปี ค.ศ. 1940 ภาคเหนือทั้งหมดก็ตกเป็นของบรรดากองมิวนิสต์โดยไม่ต้องสู้รบ เลยแม้แต่น้อย ประชาราษฎร์รวมแล้วมีประมาณ 100 ล้านคน จากนั้นก็เริ่มเข้าทำลายเส้นทางรถไฟและการสื่อสารคมนาคม เมื่อมาถึงจุดนี้ สู่บุ่นเริ่มต่อต้านบังแทรกษาเกินไป คอมมิวนิสต์เข้มแข็งเกินไปกว่าที่จะกดดั้งลงได้อย่างง่ายดาย

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ เองที่คอมมิวนิสต์ทำการจัดตั้งอำนาจรัฐ ได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด มีอิทธิพล เหนือออมผลลัพธ์ กันสูง และหนึ่งเชีย โคลม เยนาน¹ เป็นศูนย์กลางมัณฑะการที่นี่ บรรดากองมิวนิสต์ได้สร้างความสัมพันธ์ เป็นอย่างดีกับกลุ่มชาวไร่ชาวนา รวมทั้งกลุ่มนักศึกษา มัณฑะชน ที่หลบหนีภัยจากกองทัพญี่ปุ่น แทนที่จะหนีไปเมืองจุนกิง กับบุ่น เลือก เยนาน เป็นที่พึ่ง บุคคลเหล่านี้ ต่อมาก็ได้กล่าวเป็นชุมกกลังทางมัณฑะให้แก่บรรดากองมิวนิสต์ ในด้านความเป็นอยู่ทุกคนไม่ว่าจะมีตำแหน่งสูงเท่าใด ต่างก็ใช้ชีวิตกันอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย และอุทิศชีวิตให้แก่กุศลกรรมโดยไม่เห็นแก่ความเห็นด้วยหรือแม้แต่ชีวิต ทำให้ช่วงของปี ค.ศ. 1937-1947 ได้รับการกล่าวขานกันว่า เป็น “ยุคทองของบรรดากองมิวนิสต์” และเป็นแบบอย่างของนักปฏิวัติจีนในอีกหลายสิบปีต่อมา

เมือง เยนาน เป็นศูนย์กลางมัณฑะการเมืองที่สุดของบรรดากองมิวนิสต์ และที่สำคัญ คือไม่ค่อยมีการสู้รบทรั้งใหญ่ ๆ เกิดขึ้นเลย ถ้าสู่บุ่นคิดจะโจมตีก็ไม่อาจค้นหาศูนย์ได้ เพราะ

¹ เยนาน เป็นเมืองเล็ก ๆ ทางภาคตะวันตกของออมผลลัพธ์ เป็นศูนย์มัณฑะการของบรรดากองมิวนิสต์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1937-1947 ณ เพน, อังแล้ว, หน้า 411-412.

ภาพที่ 73 เมือง เชตุง ในปี ค.ศ. 1940

ภาพที่ 74 เมือง เชตุง หลิว เจ้า-ฉี และมาดาม ชุน ยัค-เช็น

ถ้าจะศึกกองกำลังหลัก ที่เรียกกันว่า "กองพลที่ 8"¹ กองพลนี้ก็อยู่ใกล้จากเมืองเยนาณไปทางภาคตะวันออก และอยู่แนวหลังกองกำลังหลักของญี่ปุ่น และถ้าจะดีเมื่อเยนาณ ก็พบแต่ชาวไร่ชาวนาที่จะทำการสืบสืบทอด เมื่อกองกำลังญี่ปุ่นล้ำแดนเข้ามา และใช้ยุทธวิธีการรบในแนวสังหารามกองโจร นั่นคือ เข้าทำลายและหลบหนีไม่ใช้วิธีการสู้แบบบรรจุภาน จึงเป็นการยกล้ำบากที่จะปราบลงได้หมดคลื่นได้แม้ญี่ปุ่นจะต้องการ เช่นนั้นก็ตาม

เมื่อจำเป็นต้องสู้รบกับญี่ปุ่น กองพลที่ 8 ได้นำกลยุทธ์ใหม่ที่รู้จักกันในชื่อว่า "แผนแยกกำลังชุมใจดี" แผนนี้จะนำมายใช้ก็ต่อเมื่อหน่วยลาดตระเวนพบข้าศึกและถูกข้าศึกไล่ตาม ในขณะที่ถูกไล่ตามนั้น หัวหน้าหน่วยจะให้ผู้ได้บังคับบัญชาหลบตามที่กำบังที่ปลดออก ครั้งละ 2 คน และเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดหน่วยลาดตระเวนทึ่งหมวดเข้าที่ซ่อน และเมื่อข้าศึกตามติดเข้ามา ถ้ามีจำนวนมากกว่า พวกเขาก็จะหลบซ่อนตัวไปจนกว่าข้าศึกจะล่ากอยกลับไป แต่ถ้าข้าศึกจำนวนน้อยกว่า ก็จะใช้ความได้เปรียบ เข้าโจมตีกดลังศัตรูต่อไป

นอกจากกลยุทธ์ที่คอมมิวนิสต์นำเข้ามาใช้ ความสำเร็จของพรรคอีกประการหนึ่งเกิดมาจากการสั่งการเบี่ยงองค์การปฏิวัติชาวไร่ชาวนาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต่อมารู้จักกันในชื่อกองพลที่ 8 กองพลนี้นอกจากจะ เป็นองค์การสูงสุดทางทหารของพรรคที่ยึดถือไว้ เมียบวินัยอย่างเคร่งครัด² และเป็นกองทัพของประชาชนแล้ว ยังมีสายสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชาวไร่

¹ กองพลที่ 8 เป็นผลมาจากการบุก抢夺 ร่วมกันต่อต้านญี่ปุ่น ของพรรคอมมิวนิสต์และพรรครักกิมินตึ้ง ในข้อตกลงให้รวมกำลังคอมมิวนิสต์ทั้งหมดเข้าเป็นกองพล เรียกกองพลที่ 8 อยู่ได้การบังคับบัญชาของรัฐบาลพื้นที่นานกิง ดู Li, op.cit., p.16. ส่วนคอมมิวนิสต์ที่อยู่ทางภาคกลางตั้งเป็น "กองพลใหม่ที่ 4" ดู วริน รุ่งจตุรภัทร, อ้างแล้ว, หน้า 192.

² เดิมมี ๓ ข้อ ต่อมาเพิ่มอีก ๕ ข้อ เป็น ๘ ข้อ ถือปฏิบัติตามตั้งแต่สมัยมีฐานอยู่ที่ เข้าซึ่งกันชาน ดู เพน, อ้างแล้ว, หน้า 257-258. และ Wilson, op.cit., p. 67. และ เขียน ธีระวิทย์, การเมืองการปกครอง, หน้า 38.

ชาวนาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังไม่ได้ปลดปล่อย และต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยการเป็นผู้เป็นครารายงานข่าวคราวการเคลื่อนไหวของศัตรูให้แก่กองทัพ หรือไม่ก็ เป็นกำลังหนุนในยามอุปศัตรูโจรตี ในแต่ละหมู่บ้านจะมีการขุดอุโมง เชื่อมกัน เองภายในหมู่บ้านและกับหมู่บ้านใกล้เคียง เพื่อไว้เป็นที่หลบซ่อนทึ้งในยามสงบและยามศึกสังคม ในพื้นที่ที่ปลดปล่อยแล้วไม่ว่าขนาดเท่าใด พระองค์จะจัดตั้งหน่วยบริหารงานส่วนกลางขึ้น มีหน้าที่จัดหา เครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตของคนในปกครองอย่าง เท่า เที่ยงกัน พร้อมกันนั้นก็มีหน้าที่จัดเก็บภาษีตามวิธีและอัตราที่พระองค์กำหนด¹ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของพระองค์ และรวมทั้งทางด้านการทหารขึ้นนี้ก็แตกต่างไปจากวิธีการเก็บภาษีของกองทัพก็มินตั้ง หรือบุนศึกที่ใช้กำลังบังคับ

ประเด็นที่มีผลต่อความสำเร็จของพระองค์มีวินิสต์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ กำลังไฟร์ฟลในกองทัพญี่ปุ่นที่ค่อนข้างจำกัดจริงอยู่ ถ้าพิจารณาความสามารถของกองทัพ จะเห็นได้ว่า ญี่ปุ่นนั้นเนหิอหารก็มิบันตั้งมากนัก แต่ญี่ปุ่นเลี้ยง เปรียบและต้องพ่ายแพ้แก่กองกำลังซีซีพิตรงที่ว่า เมื่อยីดพื้นที่ได้ญี่ปุ่นไม่อาจคงกำลังบางส่วน เพื่อยីดครองพื้นที่ไว้ ทำให้ไม่สามารถยីดพื้นที่นั้น ๆ ได้ ตลอด อิทธิพลของญี่ปุ่นก็หมดไปพร้อม ๆ กับการจากไป ชาวไร่ชาวนาจึงก็หันกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติเหมือนในเมืองไร้เกิดขึ้น นอกเหนือนี้ในเขตปลดปล่อยที่เมืองเยนาฯ ก็ตั้งอยู่ในทำเลที่ยากต่อการโจมตี ยังไ้อีกนิดใหม่ที่เมืองจิโรในห้องถีน เข้ามาร่วม ทำให้ญี่ปุ่นประสบภัยบัญชา มากขึ้น ระยะหลัง ๆ ญี่ปุ่นจึงเปลี่ยนนโยบาย เน้นการตั้งรับมากกว่าที่จะปราบปราม หรือถ้าคิดจะโจมตีทำให้คอมมิวนิสต์ต้องหลบซ่อนตัวอยู่ในอุโมง ได้ดิน พระองค์เตรียมพร้อมไม่ว่าจะในเรื่องอาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และของจำเป็นอื่น ๆ ทั้งหมดคือความได้เปรียบของพระองค์ซีซีพิที่

¹ ในพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เกิน 20% และยกเว้นในพื้นที่ที่ทุรกันดาร ดู Mao Tse-Tung, "The Struggle in the Chingkang Mountains", in Republican China, p. 209.

แทกต่างไปจากสมัยที่มีฐานอยู่ที่เมืองเกียงสี ก้าสังก์มีน้อยกว่า ฐานที่มีน้ำไม่ลอดภัย ง่ายต่อการโจมตี นอกจากนี้ ที่เมืองเยนาן การรบกันญี่ปุ่น คอมมิวนิสต์ได้รับความร่วมมือจากชาวเมืองมากกว่าในสมัยที่รบกับทหารกัมมินตง

ข้อได้เปรียบอีกประการหนึ่งของพระคุณมิวนิสต์ได้แก่ความสามารถในการประยุกต์ยุทธวิธีส่งครามกองโจรมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก้าสังกงกองโจรของคอมมิวนิสต์ภายใต้การสนับสนุนจากกองพลที่ ๘ ได้ออกปฏิบัติการชุมชนโจมตีทั้งชีวิตและทรัพย์สินชาวญี่ปุ่นอย่างรุนแรงในทันทีที่โอกาสอำนวย หลังปฏิบัติการกองโจรนั้น ๆ จะแยกตัวออกไปเป็นชาวบ้านธรรมชาติ เนินชีวิตดั่งปกติ ทำให้ยากแก่การกวาดล้างนั้น เป็นัญหาของญี่ปุ่น แต่สำหรับพระคุณมิวนิสต์อาศัยชัยชนะและความได้เปรียบพัฒนาองค์กรให้เจริญเติบโตและในที่สุดสามารถท้าทายอำนาจของรัฐบาลไทยได้การนำของเชียงได้

สหติคุณมิวนิสต์ สหติชาตินิยมและสหติประชาธิปไตยแนวใหม่

การขับไล่ญี่ปุ่นให้ประสบความสำเร็จ นอกจากจะต้องใช้กำลังทหารโดยตรงแล้ว พระคุณซีพิจัตต้องปรับปรุงระบบการบริหาร เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจและอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการต่อสู้ทางทหาร อย่างไรก็ตี พระคุณซีพิโน้มแม่นงานโดยอย่างเห็นได้ชัด แต่การรวมตัวกันในฐานะเป็นองค์กรชาตินิยม และต่อสู้เพื่อความเป็นปึกแผ่นของคนในชาติล้วน เป็นรูปธรรมมากกว่าผลงานของพระคุณกัมมินตง ซึ่งก็เป็นเหตุให้ชาวจีนทั้งมวลหันไปให้การยอมรับพระคุณซีพิในที่สุด

ตามความเชื่อของมาร์กซิสต์ เดิม เชื่อว่า¹ นายทุนมีหน้าที่สร้างความเจริญและทันสมัยให้แก่สังคม ส่วนหน้าที่ของผู้นำชนชั้นกลาง คือโคลนล้มชนชั้นนายทุนศักดินา และสอดตั้ง

¹ วิคตอร์ พีลาตอฟ, สหติ เสนอว่าด้วยการจัดตั้งพระคุณ, แปลและเรียบเรียงโดย นนทกุก, (กรุงเทพ, 2524) หน้า 41.

รัฐบาลแห่งชาติ โดยมีรัฐบาลกลางที่มีอำนาจ เด็ดขาด ทำการพัฒนาระบบคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ เปลี่ยนประเทศเป็นอุตสาหกรรม เพื่อสร้างกำลังของชนชั้นกรรมมาชีพให้เข้มแข็งขึ้น จากนั้นก็จะเป็นหน้าที่ของชนชั้นกรรมมาชีพภายใต้การชี้นำอุดมการณ์ของมาร์กซิส ที่จะทำการปฏิรูปสังคมให้ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมนิยม ในที่สุด แต่ในความเป็นจริง เมื่อการปฏิรูปมาร์กซิส อุปติปั้นในรัสเซีย เศรษฐกิจและสังคมของรัสเซียยังล้าหลังอยู่¹ ชนชั้นกลาง เองก็ยังไม่พัฒนาเข้าสู่ขั้นตอนของการปฏิรูป และพร้อมที่จะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงสังคมตามที่มาร์กซิสตั้งเดิม เคยกล่าวไว้ ด้วยเหตุนี้เอง เสนินและบรรดาสาสนุกศิษย์จึงจำเป็นจะต้องสร้างทฤษฎีเพื่ออุดช่องว่างไว² สำหรับพระคุณมีวนิสต์จิ๊นก์ เช่นเดียว กัน หน้าที่ที่สำคัญก็คือจะต้องคิดหาทางแก้ไขงานที่ควร เป็นหน้าที่หลักของกลุ่มชนชั้นกลาง ด้วยเหตุนี้แผนการที่เรียกว่า “การปฏิรูปประชาธิปไตยของชนชั้นกลาง” หรือ “การปฏิรูปประชาธิปไตยแห่งชาติ” ก็อุปติปั้น ซึ่งต่อมาถูกพวกที่ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ เรียกว่า เป็นอุดมการณ์ของกลุ่มนักชาตินิยมนั้นเอง

ในปี ก.ศ. 1940 พระคริสต์ ออกโรงสนับสนุนโครงการข้างต้นมากกว่าที่คุณมีวนิสต์รัสมีเชีย เคยกระทำมาในอดีต งานที่แต่เดิม เป็นขั้นตอนหนึ่งของการปฏิรัติประชาธิปไตยของชนชั้นกลาง ที่เน้น “ความเป็นเอกภาพของชาติ มีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็ง และหัวจัดชั้นสักดินา” ได้กล่าวมาเป็นงานหลักของพระคริสต์ไป ในเรื่องนี้ เมาย้าอยู่ตลอดเวลาว่า “ทุกวันนี้ ไครก็ตามที่ขับไล่จักรพรรดินิยมญี่ปุ่น และจัดตั้งรัฐบาลของประชาชนได้ ญี่ปุ่นคือญี่ปุ่นดีอยู่ที่แท้จริง ซึ่งประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าชนชั้นกลางไม่สามารถรับช่วงทำงานในหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงไปได้”³

¹ เรื่อง เตียวกัน, หน้า 1-3. และ เชียน ชีระวิทย์, การเมืองการปกครอง,

หน้า 47.

² เรื่องเดียวกัน. หน้า 50-58.

³ Mao Tse-tung, "On New Democracy", in Readings in Modern Chinese History, p. 562.

ชนชั้นกรรมมาซึพหรือผู้คนที่ต้องการครอบมีวนิสัยซึ่งถือว่า เป็นตัวแทนของชนชั้น
กรรมมาซึพทั้งหลายควรจะเป็นผู้นำในการนี้ พราศพีชีพ ก่อไว้ว่า "จินจามีนคือการปฏิรูป
ประชาชนแผนใหม่" งานหลัก 2 ประการของการปฏิรูปครั้งนี้ได้แก่¹ การขับไล่ชาวต่าง
ชาติผู้รุกราน และทำลายล้างโครงสร้างครอบครองที่ดินแบบศักดินาของนายทุน เจ้าของที่ดินใน
ชนบทลง ทำการแยกจ่ายที่ดินให้แก่ชาวไร่ชาวนา นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนา
ประเทศ อันได้แก่ สร้างความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่น ๆ ความอ่อนแอด
และการขาดช่วง เข้ารับมอบหมายงานของชนชั้นกลางทำให้ชนชั้นกรรมมาซึพจำเป็นต้องเข้ารับ
ท่าแทน อย่างไรก็ตี เมาก์ไม่ได้กล่าวอย่างชัดเจน เกี่ยวกับแผนการและจุดมุ่งหมายของการ
ปฏิรูปประชาธิบัติแนวใหม่นี้ นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกลุ่มชนชั้นกรรมมาซึพเงินก็ยังมีมวลชน
น้อย เกินไปที่จะเข้ามาทำงานใหญ่ได้โดยลำพัง ด้วยเหตุนี้ เมาก็กล่าวไว้ว่าการปฏิรูปควรจะ
เป็นการร่วมมือกันของผู้ถูกกดขี่ทั้ง 4 ชนชั้น² อันได้แก่ ชนชั้นกรรมมาซึพ ชาวไร่ชาวนา
ชนชั้นกลางน้อย (บัญญาชน พนักงานบริษัท เจ้าของอุตสาหกรรมย่อย ๆ ฯลฯ) และสุดท้ายได้แก่
ชนชั้นกลางแห่งชาติ (อันได้แก่ชนชั้นนายทุนผู้ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์อย่าง
ใกล้ชิดกับนายทุนหรือกับผู้รุกรานต่างชาติ) แต่การพิทักษ์ว่าการปฏิรูปจะต้องเป็นไปในแนว
ประชาธิบัติ ไม่ได้หมายความถึงสิทธิของแต่ละบุคคลในอันที่จะต่อต้านนโยบายปฏิรูปของพระ
หากแต่หมายถึงว่าสมาชิกของกลุ่มปฏิรูปทั้ง 4 กลุ่มนี้ที่มีสิทธิในการกำหนดแนวทางของการ
ปฏิรูปประชาชนมีสิทธิในการยึดถือทรัพย์สินส่วนตัว แต่เมื่อใดที่เจ้าก้าวขึ้นสู่ความเจริญสูงสุดทาง
ด้านเศรษฐกิจ เมื่อตนจึงจะนำร่องทางการ เศรษฐกิจสังคมนิยมทั้งหมด เข้ามาใช้แทน

¹Ibid., pp. 564-568.

²Mao Tse-tung, "On Tactics of Fighting Japanese Imperialism", in Essential Works of, p. 81.

จะสังเกตได้ว่าในขณะที่มาเสนอความคิดนี้ เมาค่อนข้างจะประนีประนอมในแนวคิดทางการค่อสู้ทางชนชั้นมากกว่าที่เคย เยี่ยม เป็นทฤษฎีไว้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นความจำเป็นของ มา เองที่จะต้องรวมรวมชาวจีนทั้งมวล เพื่อต่อสู้กับจักรวรรดินิยมญี่ปุ่น ไม่ว่าบุคคลนั้นจะจัดอยู่ในกลุ่มมวลชนคอมมิวนิสต์หรือกลุ่มนักมวลชน เช่นนายทุน หอค้าหน้าเลือด และชนศักดินา ข้อเขียนของมาในหัวข้อ "ประชาธิปไตยแนวใหม่" ยังรวมถึงคำขวัญที่ว่า "ที่นาสำหรับผู้ห่ว่านใจ" ที่ ชุน ยัตเซ็น เคยกล่าวไว้แล้วก่อน¹ แต่ในช่วงของสังคมการค่อสู้กับญี่ปุ่นทำให้เจ้าของที่ดินสามารถเข้าครอบครองที่ดินและอ้างกรรมสิทธิ์เหนือที่ดินเหล่านั้นเพิ่มขึ้น ทำนองเดียว กันผู้เช่าที่นา ก็ยังต้องชำระค่าเช่าต่อไป ในเรื่องนี้ พระคริสต์พิพากยามลดค่าเช่า รวมทั้งดอกเบี้ย เงินอื้อง แต่ผลที่ออกมายิ่งเป็นท่า พ้อใจไม่ว่าจะในเรื่องค่าเช่าหรือดอกเบี้ย นายทุน เจ้าของที่ดินและชาวนาญี่ปุ่นมีส่วนร่วมในการบริหารระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะเมื่อมีการนำ เอาระบบ "สามเส้า" เข้ามาใช้ในปี ค.ศ. 1940 ระบบ "สามเส้า" ก็คือระบบที่พระครุฑ์มิวนิสต์นำเข้ามาใช้ในการกำหนดจำนวนผู้บริหารในองค์กร ส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ๑ ใน ๓ มาจากคนของพระครุฑ์มิวนิสต์ ๒ วัยจำนวนตั้งกล่าวถึงแม้จะไม่นำมากแต่ก็เพียงพอสำหรับสมาชิกของพระครุฑ์ที่จะ เข้าครอบงำองค์กรนั้น ๆ ทั้งหมด และรวมทั้งการเข้าดำรงตำแหน่งสูง ๆ ขององค์กร ถ้าแสดงความรู้ความสามารถ เป็นที่ประทับใจของสมาชิกในองค์กร จึงไม่เป็นการยากที่คนของพระครุฑ์จะขึ้นสู่ตำแหน่งสูง ๆ ขององค์กร อีก ๒ ส่วนที่เหลือคือ เลือกมาจากชนชั้นอื่น ๆ ที่เป็นทั้งนายทุน เจ้าของที่ดิน และชาวนาญี่ปุ่นมีส่วนร่วม

¹Mao Tse tung, "On New Democracy", in Readings, ed. by Hsu, p. 565. และ Theodore H. White and Annalee Jacoby, "The Rise of Kuomintang", in Republican China, pp. 138-139.

ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้เกิดแนวคิดขึ้นว่า พระคริสติกำลังเปลี่ยนแปลงไปชนิดหน้า
ตน เองจากความเป็นพระคอมมิวนิสต์ ซึ่งถือว่า เป็นองค์การในการต่อสู้ทางชนชั้นไปเป็น
องค์การชาตินิยม เช่นองค์การชาตินิยมอื่น ๆ แต่จากการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงขั้นตอนการ
เดิน โดยของการต่อสู้ทางชนชั้น ทั้งก่อนและหลัง “การผนึกกำลังครั้งที่ 2” ทำให้เราไม่อาจ
กล่าว เช่นนั้นได้ จริงอยู่ที่ถึงแม้ว่าพระคริสติกาลย เป็นองค์การชาตินิยมมากกว่าเดิม แต่ก็ไม่ได้
ทำให้การต่อสู้ทางชนชั้นลดน้อยลง ข้อมูลที่จะชี้ให้เห็นก็คือ เมื่อคราวที่กองพลที่ 8 เดินทางมา
ถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ พระคริสติกาลย ไม่มีโอกาสอย่างจริงจังที่จะทำงานตามอุดมการณ์ได้
กล่าวคือไม่มีการขัดขวางทุน เจ้าของที่ดินหรือแม้แต่ชาวนาผู้มีศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีแม้แต่การปฏิรูปที่ดิน
เพื่อไปแจกรายให้แก่ชาวไร่ชาวนา หรือแม้แต่การยืดอستانยาจปักษ์ของกองชูนนางศักดินาไปมอบให้
แก่ชนชั้นกรรมมาชีพ ทั้งนี้ เนื่องจากประสบการณ์ที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การทำงานด้าน¹
มวลชน เพื่อการต่อสู้ทางชนชั้น เพื่อการปลดปล่อยชาวไร่ชาวนาจากภัยคุกเข้ารัต เอาเบรียบ
ของพวกราษฎร เจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่จะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย
และอย่างรวดเร็วตามที่คาดหวัง ดูดัง เช่น ในยุคที่ชีพมีที่มั่นอยู่ที่เมืองหลวง เกียงสักมีอยู่บ่อยครั้งที่กลุ่ม
นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีศักดิ์สิทธิ์ ใช้อิทธิพลเข้าแทรกแซงการทำงานของพระครุยบ่อยครั้ง
หรือบางทีก็เข้าขัดขวางแผนการปฏิรูปที่ดินที่พระคริสติกาลย ไว้เป็นอย่างตึงมี ทั้งนี้รวมทั้งความ
พยายามที่จะทำการปฏิรูปโครงสร้างสังคมใหม่ ในยุคที่ไปตั้ง เขตปลดปล่อยใหม่ทางภาคเหนือ
ในปี ค.ศ. 1938 ก็อาจจะต้องประสบกับชะตากรรม เช่น ในอดีตหรือโครงสร้างการอาชลัม เหลว
ถ้าพระคริสติกาลย มีไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่พร้อม โดยเฉพาะในด้านกำลังคนที่ขาดแคลน วีไม่พอแม้แต่
จะใช้ในการสู้รบขับไล่จักรวรรดินิยมญี่ปุ่น

เพียงไน่กีปีให้หลังจากที่พระคริสติก้าวขึ้นสู่อำนาจในเขตปลดปล่อยทางภาคเหนือ
ฐานะและความพร้อมของพระคริสติกาลยในการดำเนินการต่อสู้ทางชนชั้นก็อยู่ ๆ กระแสที่องค์น กองทัพ

อยู่ในสภาพพร้อมที่จะรับ¹ มีความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชนบท สมาชิกใหม่ที่เป็นชาวไร่ชาวนาได้รับความรู้ทางการเมือง รู้จักแยกแยะความคิดความอุกระหว่างผู้เดินตามคำสั่งสอนหรือผู้ที่เป็นลักษณะ หรือผู้เป็นชนชั้นนายทุนทึ้งในระดับพื้นที่และในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหัวรุ่มที่จะเข้ารับตำแหน่งได้ในพื้นที่ที่มีการขับไล่นักลักษณะ หรือเมื่อตำแหน่งนั้นว่างลง จากข้อเท็จจริงข้างต้น แม้พื้นที่จะมีผลงานอยู่บ้าง แต่ก็ยังถือได้ว่าในช่วงนี้พื้นที่ได้ละเลยอุดมการณ์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นไปอย่างน้อยก็ชั่วระยะเวลานึง หรืออาจจะเป็นการทราบเล็กๆ น้อยๆ ได้

อย่างไรก็ตี ภายใต้สถานการณ์ทางพื้นที่ที่ไม่เอื้ออำนวย เนื่องจากภัยนัก เพราะในขณะที่สังคมรายยังยิ่ติ เยื่ออยู่ สังคมรายได้ช่วยเหลือฐานกำลังของนายทุน เจ้าของที่ดิน และชาวนาผู้มีสิ่งที่เป็นสมาชิกของพื้นที่ ในขณะเดียวกันกษัตริย์ที่กำาหนดอัตราค่าเช่าที่ดินใหม่ที่ใช้ไม่ได้ผลในสมัยก่อน มาใช้ได้ผลดีโดยเฉพาะในเขตปลดปล่อย นายทุนเจ้าของที่ดินที่ไม่ปฏิบัติตามด้วยกฎหมายและไม่ยอมลดอัตราค่าเช่าลงตามที่กฎหมายกำหนด ยกลงให้อย่างหนัก ในบางพื้นที่ที่อ่านจากของรัฐบาลกลางไปไม่ถึง กษัตริย์ตั้งกล่าวใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงกับมีการกำหนดอัตราค่าเช่าที่ดินในอัตราที่คงที่คือจะคิดได้ไม่เกิน 37.5 เปอร์เซนต์ โดยคิดจากผลผลิตทั้งหมด อัตราดังกล่าวลดลงเป็น 30 เปอร์เซนต์ และก่อนที่การสู้รบจะจบลงลดลงเหลือ 22.5 เปอร์เซนต์ ส่วนนายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีสิ่งที่ส่วนใหญ่มีสัยในภัยกภาระการเสียภาษีไปให้แก่ชาวนาผู้ยากจน ต่อไปนี้จะต้องเสียภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้นมากกับภาษีที่ดีดังข้างต้นอีกส่วนหนึ่ง และถึงแม้ว่าในมีกฎหมายปฏิรูปที่ดิน กู้เงินนายทุนเจ้าของ

¹ ในระหว่างปี ค.ศ. 1938-1945 พรรค.คอมมิวนิสต์ เพื่อเขตปลดปล่อยได้ถึง 19 เขต ประกอบประชากรประมาณ 90 ล้านคน มีทหารประจำการ 9 แสนคน เป็นจำนวนที่เพิ่มจากปี ค.ศ. 1936 ถึง 20 เท่า และมีทหารกองหมูน 2 ล้านคน ดู เชียน ธีรวิทย์ การเนื่องการปกครอง, หน้า 37.

ที่ดินและชาวนาผู้บังคับก็ยกพระราชชีพิพัฒน์ลายลงอยู่โดยตลอด ทำให้ต้องมีการขยายที่ดินกันในราคาน้ำที่ยกกว่าเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อนำไปชาระภาษีที่ค้าง ทั้งยังรวมไปถึงมาตรการยึดที่ดินจากเจ้าของที่ดินที่เข้าร่วมกับฝ่ายสหภาพอีกด้วย

ถ้าโครงการตามที่ศึกษาถึงบทบาทการโฆษณาชวนเชื่อของพระรอด จะเห็นได้ว่าอย่างน้อยแล้วเป็นการชักจูงที่พระรอดได้เปลี่ยนแปลงหลักการเดิม ทั้งนี้นับจากปี ค.ศ. 1937 ซึ่งเป็นปีที่เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับพระรอดก็มีนิติกรรมตั้ง ครั้งที่ 2 แต่ถ้าพิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้ว จะเห็นได้ว่าพระรอดใช้พิษยังคงดำเนินนโยบายปฏิรูปสังคมอย่างต่อเนื่อง และถึงแม้จะสร้างมั่นหมายความขัดแย้งให้เกิดขึ้น แต่ก็บรรลุผลในที่สุด แม้จะไม่ต้องเข้าร่วมกับพระรอดก็มีนิติกรรมตั้งก็ตามนอกจานีก้าว เข้าร่วมดังกล่าวมีส่วนช่วยให้พระรอดใช้ขยาย เขตอิทธิพลครอบคลุมภูมิภาคค่าง ๆ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นเราจึงอาจสรุปได้ว่า การเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับพระรอดก็มีนิติกรรมตั้งทำให้พระรอดสามารถขยายแนวคิดว่าด้วยการปฏิรูปสังคมเข้าไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในดินแดนที่ไม่ใช่เขตอิทธิพลของพระรอดก็มีนิติกรรมตั้ง ด้วยเหตุนี้ การเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับนโยบายปฏิรูปสังคมของพระรอดใช้พิจิจิ เข้ากันได้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวและสอดคล้องกันในทุก ๆ ทาง

เชียงกับสหรัฐอเมริกา

ในการรุกรานจีนได้สร้างความประหาดใจให้แก่ญี่ปุ่น เป็นอย่างมาก เพราะจีนผู้เป็นเจ้าของประเทศไม่คิดที่จะต่อสู้อย่างจริงจัง และถึงแม้จะพ่ายแพ้จนนับครั้งไม่ถ้วนแต่จีนก็ไม่มีทิทั่วจะวางอาวุธ นอกไปจากนี้ ญี่ปุ่นเริ่มเผชิญกับมัคคุเทศก์ใหม่ซึ่งทรัพยากรูนแรงขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะกับประเทศไทยที่มีชื่อศักดิ์โดยตรง อันได้แก่ อังกฤษ และฝรั่งเศส ทั้ง 2 ประเทศมีดินแดนในปักษ์ขวาของจีน เช่น เดียวภัณฑ์ และญี่ปุ่นต้องการดินแดนเหล่านั้น อย่างไรก็ต้องมีทั้ง 2 ประเทศจะไม่สามารถยับยั้งความต้องการของญี่ปุ่นได้โดยตรง เพราะอยู่ในระหว่างการเตรียมตัว

สูรบกัน เยอรมนีอยู่ในยุโรป แต่ญี่ปุ่นก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เพราะทั้ง อังกฤษและฝรั่งเศษยังคงยืนยомให้มีการใช้อาภานิคมโดย เผ่าฯ ในพม่าและเวียดนาม เพื่อ จำเจียง เสนบึงสัมภาระ และอาชญาทโดยปกติเข้าไปช่วย เหลือรัฐบาลเชียง ไค-เชก ด้วย เหตุนี้จึง เป็นการบังคับใบในตัวให้ญี่ปุ่นต้อง เคลื่อนทัพสู่ภาคใต้ เน้าสู่ภูมิภาค เอเชียตะวันออก เนียง ได้ เพื่อตัด เส้นทางลำเจียง นอกเหนือไปจากนโยบายรุกรานจีนซึ่ง เป็นจุดประสงค์แรก

นอกเหนือจากประเทศยุโรปทั้ง 2 สหรัฐอเมริกา เองก็ไม่พอใจต่อการรุกรานจีน
ของญี่ปุ่น แต่ความไม่พอใจก็ยังไม่น่าเกินกว่าที่ญี่ปุ่นรุกรานญี่ปุ่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
สหรัฐแสดงความไม่พอใจอย่างมากยังชัดเจนต่อประชาคมโลกมากกว่า ที่มาอ่านจากตะวันตก
โดยเฉพาะประเทศที่ปกครองญี่ปุ่นนี้อยู่มีปฏิกริยาต่อ ทั้ง ๆ ที่สหรัฐอเมริกา เองก็อยู่โടดเดียว
ออกไปและไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับทั้งใน เอเชียและยุโรป และจากการที่ประธานาธิบดี
รูส เวลส์มีที่ทำต่อต้านการรุกรานของทั้ง เยอรมันและญี่ปุ่นนี้เอง ทำให้เป็นปี ค.ศ. 1940
เป็นต้นมา รัฐบาลของสหรัฐอเมริกา เริ่มหุ่น เทคความช่วยเหลืออย่างมากแก่รัฐบาลเชิง ไอ-เชค
และในปี ค.ศ. 1941 กองทัพของสหรัฐส่งนักบิน เข้าไปร่วมรบ เสียงบ่า เศียงไทร ทั่วไป นักบินกอง¹
ทัพอาฆาตของเชียง แม้อย่างไม่เป็นทางการแต่ก็เป็นที่เลื่องลือในความกล้าหาญจนได้รับการ
ขนานนามว่า "กองบินพยัคฆ์เรวง"

ที่สำคัญไปกว่านั้นเริ่มต้นในปี ก.ศ. 1940 สมรัฐอเมริกา ลดปริมาณการซื้อขายสินค้ากับญี่ปุ่น ถึงกับทำให้ญี่ปุ่นต้องศักดินใจว่าจะหยุดการจุกรานหรือจะจุกรานต่อไป ทั้งนี้เนื่องมาจากการเศรษฐกิจของญี่ปุ่นนั้นต้องย่อยับ ถ้าขาดวัตถุคิบชิงล้วนใหญ่สำนักงานจากสมรัฐอเมริกา ทำให้เป็นที่เข้าใจกันว่าถ้าจะให้คงการค้าขายต่อไป ญี่ปุ่นจะต้องยุติการจุกรานจันในปัญหานี้ญี่ปุ่นทางหารของญี่ปุ่นก็อ่าว เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และมองว่า เป็นการถูกหมิ่นศักดิ์ศรีของกองทัพแห่งองค์หมวดราชพระรัช ทางออกของญี่ปุ่นก็คือต้องแสวงหาดินแดนอื่นที่อุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะน้ำมันและยางพารา ในที่สุดก็มาตกที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อเป็นที่เห็นพร่องต้องกันในบรรดาญี่ปุ่น กองทัพจะจะถอยไปอีกไม่ได้แล้ว ลงครามกับสมรัฐอเมริกาก็เกิดขึ้น ด้วยการส่งกองบินเข้าโจมตีทั้งระบเบิต่อว่าเพิร์ลในเดือนธันวาคม ก.ศ. 1941

ภาพที่ 75 เชียง เมื่ออายุ 38 ปี

ภาพที่ 76 เชียงกับกรรยาและนายพลสติล เวอล์

จากนั้นกองทัพญี่ปุ่นได้เข้ายึดทบูร์เกาเพลิงปืนส์ 摹似营 และพนม่า ตามลำดับ ซึ่งชนะแต่ละครั้ง ไม่เพียงแต่ทำให้ญี่ปุ่นเข้าครอบครองแหล่งทรัพยากร เช่น น้ำมัน ยางพารา และวัตถุติดอื้นๆ ที่จำเป็นต่อการทำสงครามที่ญี่ปุ่นต้องการ ซึ่งชนะครั้งนี้ยัง เป็นการตัดเส้นทางลำเลียงความช่วยเหลือของสหรัฐอิมริกาที่ส่งไปยังจีนได้อีกทางหนึ่งด้วย นาถึงขั้นนี้แล้วการที่สหรัฐอเมริกา จะให้ความช่วยเหลือแก่จีนได้ก็มีแต่เพียงวิธีเดียวคือ การบินผ่านทางเทือกเขาทิมาสัยที่ค่อนข้างจะเสี่ยงภัยและเสียค่าใช้จ่ายสูงถ้าพิจารณาจากสมรรถภาพของการบินของยุคนั้น

การใจดีอ่าวเพิร์ลทำให้สหรัฐอเมริกาประทับศงความกับญี่ปุ่น และเพื่อให้การบดคำ เนินไบอย่างมีประสิทธิภาพ สหรัฐอเมริกาส่งนายพลโจเชฟ สตีล เวลล์ และกองกำลังอีกส่วนหนึ่งเข้าไปในจีน¹ การนิยอกำลังครั้งนี้อยู่ได้ไม่นานความชัดแยกกันเริ่มเกิดขึ้น ข้างฝ่ายนายพลสตีล เวลล์ ผู้มีบุคลิกที่ค่อนข้างบุทะลุดันมีความคิดว่าการเข้ามาร่วมรบกับเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพจีนให้อยู่ในวิสัยที่จะต่อสู้กับญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว จะต้องมีการปรับปูงกองทัพจีนทั้งหมด ไม่ว่าจะในด้านอาวุธยุทธโภณกรรท เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง ยุทธวิธี เครื่องแบบ อาหารการกิน² รวมทั้งการปลดประจำการทหารที่ไร้สมรรถภาพ และทหารที่มีรายได้บังหลวง เงินกองทัพ ทั้งนี้รวมทั้ง เชียงจะต้องเอาจริงเจ้าจังกับการขับไล่ญี่ปุ่นออกจากพม่า เพื่อเปิดเส้นทางลำเลียงยุทธบัจจัย เข้าสู่แผ่นดินจีนอีกครั้งหนึ่ง

เชียงไม่เห็นด้วยกับแผนของนายพลสตีล เวลล์แม้แต่น้อย แม้ในข้อเท็จจริง เชียงเองก็เคยคิดเช่นนั้นเช่นกันโดยเฉพาะนับจากนี้ ค.ศ. 1927 เมื่อเชียงเริ่มต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจ

¹ Chiang, Soviet Russia in China, p. 81.

² Theodore H. White and Annalee Jacoby, "Chiang Kai-shek", in Republican China, p. 246.

ทางการเมือง แต่จากที่มีประสบการณ์ในการรับฟังจากศัต្រุภายในและภายนอก¹ เชียง เริ่มมีความเข้าใจมากขึ้นและว่าด้วยอาชญากรรมของกำลัง เท่าที่มีอยู่ที่เพียงพอต่อการต่อสู้กับญี่ปุ่น หรือแม้แต่กับบุนคิก และรวมไปถึงกำลังกองใจคอมมิวนิสต์ เชียงเห็นว่า สิ่งที่สหรัฐอเมริกาต้องการทำคือยุติสิ่งความไม่สงบในประเทศของสหรัฐอเมริกา หาใช่ทำเพื่อจีนไม่ อีกทั้งยังไม่เห็นความสำคัญกับสิ่งที่เชียงได้ทำมาโดยตลอด นอกจากนี้ เชียงยังเห็นต่อไปอีกว่า ถ้าหากดำเนินตามแผนของนายพลสตีลเวลล์ สามารถยกไปได้ ก็ต้องรู้ว่าในยังอุปะจันจะทำอย่างไรกับศัต្រุญี่ปุ่นนี้ ในขณะที่กองทัพต้องอ่อนแอบไป เพราะการสู้รบทั้งญี่ปุ่น

ในเรื่องการนำญุทธวิธีแบบใหม่มาใช้ในกองทัพ เชียงก็ไม่ต้องการยกนัก เชียงมีความคิดเช่นเดียวกับผู้บุกครองจีนรุ่นเก่า ๆ ที่มักจะต่อต้านเทคโนโลยีของตะวันตก และว่าถ้า กองทัพจีนยังล้าหลัง เนื่องจาก เดิม เช้าจะปักครองได้ง่ายกว่า เชียงยังจำได้ถึงเหตุการณ์ที่ เมืองซีอาน² ในปี ค.ศ. 1936 ที่ทำให้เข้าเกือบต้องสูญเสียชีวิตไป อีกประการหนึ่ง การได้ทหารหัวไทรเข้ามาประจำการย้อม เป็นผลต่อกองทัพ แต่จะไม่เป็นผลต่อเชียง ดังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายครังในช่วง 50 ปีที่ผ่านมาทั้งในเอเชีย แอฟริกา และละตินอเมริกา ที่นายทหารหัวไทรมักก่อการปฏิวัติยึดอำนาจจากผู้บุกครองหัวไทรไป³ ค่าแนะนำของนายพล สตีลเวลล์ในส่วนนี้จึงไม่ค่อย เป็นที่ประทับใจของเชียง สิ่งที่เชียงให้ความสนใจจะมีแต่เพียงนโยบายการสู้รบทั้งอากาศ โดยใช้กองบินพยัคฆ์ เวหาที่อยู่ใต้การบัญชาการของนายพล แคร์เซ่นโนลด์ ทั้งระเบิดเข้าใส่กองกำลังญี่ปุ่น วิธีการนี้เชียงเห็นว่า นอกจากจะใช้ได้ผลแล้ว ยังมีส่วนช่วยให้เข้าสามารถคงรูปแบบของกองทัพจีน เดิมไว้ได้อีกทางหนึ่งด้วย

¹Ibid., p. 249.

²Fitzgerald, op.cit., pp. 80-81. และ Chiang, Soviet Russia in China, pp. 51-55.

³ รอง ศยามานนท์, บรรดิตาสตร์ไทยในระบอบรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพฯ, 2520) หน้า ๙-๒๓.

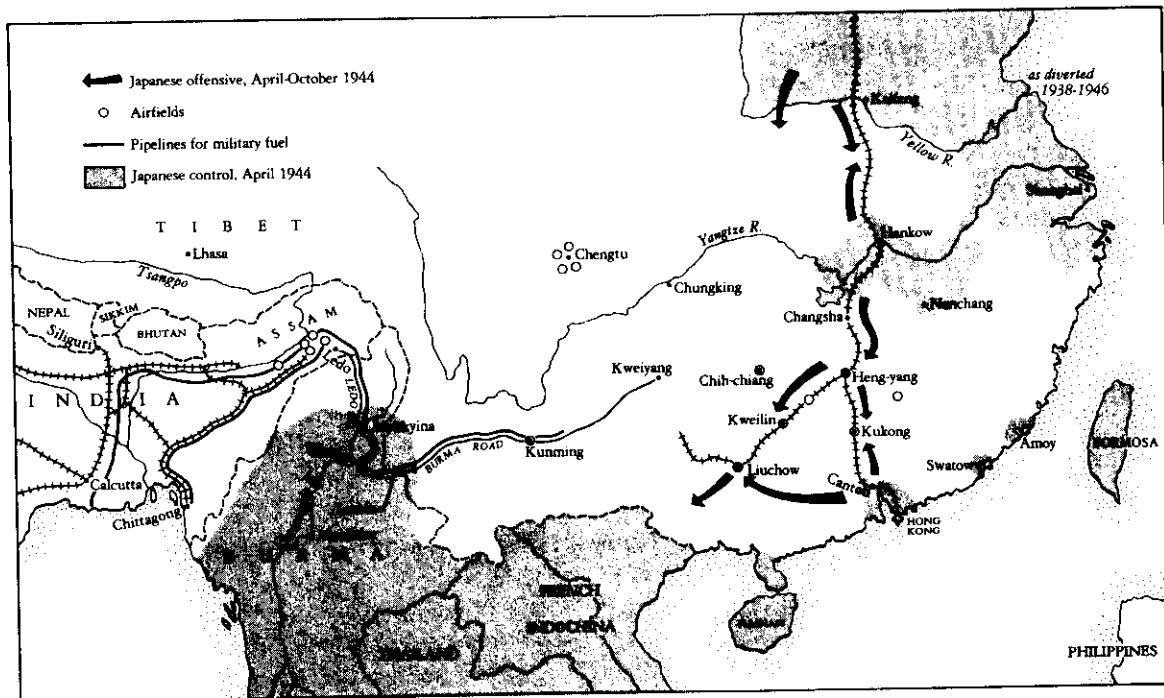
จากความคิดที่แยกต่างกันท่าให้นายพลสติติล เวอล์ เริ่มไม่พอใจในตัว เชียงและต่อมาในที่สุดได้กล่าวเป็นความเกลียด ความไม่ลงรอยกันของผู้นำทั้ง 2 มีผู้ให้ข้อสังเกตว่า เป็น เพราะเชียงสนใจกับการปราบปรามคอมมิวนิสต์มากกว่าจะศึกต่อสู้กับญี่ปุ่น¹ ที่นายพลสติติล เวอล์ เห็นว่า เป็นภัยหาชิงหน้าที่สำคัญกว่า ข้อสังเกตนี้มีความจริงเพียงบางส่วน กล่าวคือ ถ้า เชียงยุ่งเหยลระกำลังของเข้า พัฒนา กองทัพให้เข้มแข็งไว้สู้รบกับคอมมิวนิสต์ ในอนาคต เป็นเหตุให้ละเลยการต่อสู้กับญี่ปุ่นไป นายพลสติติล เวอล์คงจะต้องต่อต้าน แต่ก็ไม่ทันหนาถึงกับท่าให้ เกลียดซึ้ง เพราะตามความเป็นจริงแล้วความมั่นคงใหญ่ไฟฟุ่งของเชียงไม่เกี่ยวกับเรื่องทางทหาร ในทางกลับกัน โอกาสของ เชียงที่จะมีชัย เนื่องจากคอมมิวนิสต์มีทาง เป็นไปได้มาก ถ้าหาก เชียงปฏิบัติความคำแนะนำของนายพลสติติล เวอล์ แต่จากการที่เขานำไปต่อต้านญี่ปุ่น นอกจากจะเป็นการทำลายชีวุญและกำลังใจแก่กองทัพแล้ว ยังทำลายภาพจนน่องเข้าในฐานะนักต่อสู้ชาตินิยมซึ่ง เป็นที่ยอมรับกันอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงปี ค.ศ. 1937 เป็นต้นมา การพัฒนา กองทัพก็ไม่ใช่ เป็นเรื่องเสียเปล่า เพราะด้วยอุดมทัณฑ์ทันสมัยก็อาจทำให้กองทัพสามารถยัง คืนแคนกัลศินมาได้ นั่นหมายถึงฐานะของ เชียงย่อมดีขึ้น สำหรับวันนี้เห็นได้ชัด เชนในกรณีลั่ง กำลังเข้าไปรบในพม่า ถึงแม้จะไม่ตั้งใจ แต่ค่าใช้จ่ายที่เชียงเสียไป เปรียบเทียบไม่ได้กับผล ที่เชียงได้รับ เมื่อ เส้นทางยุทธศาสตร์เส้นนี้เปิดออก ความไม่ตระหนักรในความจริงข้อนี้ทำให้ เชียงต้องสูญเสียยุทธปัจจัยจำนวนพัน ๆ ศูน เมื่อกองทัพที่อ่อนแหนของเขานำมาจัดตั้ง ฐานการ รุกรานของญี่ปุ่นในการบครั้งต่อ ๆ มาได้

จากความไม่พอใจ เมืองตันที่เชียงมีต่อนายพลสติติล เวอล์ ว่า เขายังเป็นชาวต่างชาติ ที่ดื้อรั้น ไม่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสถานการณ์ภายในของจีน และยากที่จะทำงานร่วม

¹White and Jacoby, "Chiang Kai-shek", in Republican China, p.250.
เชียงมักกล่าวอยู่เสมอว่า ภัยจากญี่ปุ่น เปรียบ เสมือนแค่เพียงโรคพิษณุ แต่คอมมิวนิสต์ เป็นโรคหัวใจ จึงจำต้องรักษาโรคที่ร้ายแรงกว่าก่อน

ภาพที่ 77 เชียงกีบารูบันตรีต่างประทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

ภาพที่ 78 สนับสนุนในจีน-อินเดีย พม่า ในสงครามโลกครั้งที่ 2

กันได้ ในที่สุดทำให้ยังน่าทึ้ง 2 ต่างหันหลังให้แก่กันโดยสิ้นเชิง ความขัดแย้งดังกล่าวทำให้ นายพลสตีลเวลล์ เมื่อกล่าวถึง เชียงมักจะใช้คำว่า เป็นคน "ซื้อขายสามานย์" และ "ไม่เก่งอย่างที่คิด"¹ ในขณะเดียวกันยุ่งให้นายทหารหนุ่มของกองทัพก่อรัฐประหารล้มล้าง เชียง แม้จะไม่เป็นผลทางปฏิบัติคตาม ล้วน เชียงก็ไม่อาร茄ด้ เนินการอย่างเด็ดขาดต่อนายพลสตีลเวลล์ ได้ เพราะติดขัดอยู่ที่ผลประโยชน์ของตนจั่นวนมหาศาลที่สหราชอาณาจักร เมืองเชียงใหม่จึงไม่สนใจ การเชียงท้าทุกอย่าง เพื่อไม่ให้นายทหารผู้นี้สร้างอิทธิพลเหนือกองทัพ ขณะที่เชียงยังไม่สนโอกาส เหมาะ ข้างฝ่ายนายพลสตีลเวลล์ใช้วิธีการทุกอย่าง เพื่อให้ทางวอชิงตันบังศิริให้ เชียงทำการปฏิรูปกองทัพดังที่เข้าต้องการ เช่นกัน รวมทั้งการแต่งตั้งให้เข้าเป็นผู้บัญชาการกองทัพจินดี เพียงผู้เดียว อย่างไรก็ได้ ในขั้นตอนสุดท้าย เมื่อเห็นว่าทั้ง 2 ทำงานร่วมกันไม่ได้ ประธานาธิบดี รูสเวลต์ตัดสินใจยกนายพลสตีลเวลล์ออกจากจีน พร้อมกันนั้นได้ส่งนายพลวีตันเยอร์มาดำรงตำแหน่งแทน ความสัมพันธ์ระหว่างญั่นนำทหารทั้ง 2 ค่ายก์หวานคืนสู่สภาพที่ดีเหมือนเดิม²

ปฏิบัติการดังนี้

เมื่อเข้าไปรู้เห็นกับการสู้รบมากขึ้น สหราชอาณาจักร เริ่มหัน เหตุความสนใจไปสู่กลุ่มชาตินิยมกู้ภัยใหม่ ชีงก็คงไม่ใช่กลุ่มใดนอกจากพรรครคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง 2 มีความต้องการที่ตรงกัน นั่นคือ ต่อต้านและขับไล่ญี่ปุ่นออกไปจากจีน³ นอกจากนี้ สหราชอาณาจักรต้อง

¹ Chiang, Soviet Russia in China, p. 81.

² Ibid., p. 82.

³ เหตุผลที่ทำให้สหราชอาณาจักรประคับประคองสหภาพกับญี่ปุ่นที่ลำบากได้แก่ ก. ญี่ปุ่นใจดีอ่อนเพี้ยน ในวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1941 โดยไม่มีการบอกกล่าว

ข. การรุกรานจีนของญี่ปุ่นทำให้สหราชอาณาจักรเสียผลประโยชน์ทางการค้า ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างมาก
ค. อุคามการณ์ต่อต้านสหธิ เม็ดจากการในรูปแบบต่าง ๆ ที่ก่อเนิดและแพร่หลายในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 รายละเอียดๆ เพิญศรี กาญจน์โนมัย, อ้างแล้ว, หน้า 254-257 และ John Gittings, The World and China, 1922-1972, (London, 1974) pp. 67-68, 126-127.

การพัฒนามิตรไว้คอยช่วย เหลือนักบินสหรัฐที่ถูกยิงตกโดยเฉพาะทางภาคเหนือของจีน ซึ่งเป็นติดแคนที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์ ความไม่สงบกับทำให้มีชาวเมริกันบางคนเรียกร้องให้ทางวอชิงตันให้ความช่วยเหลือพาร์คชีชีพ จัดหาอาวุธ สิ่งของจำเป็น หรือแม้แต่การเข้าร่วม เป็นพันธมิตรด้วย ข้อเสนอเช่นนี้ไม่เป็นสิ่งแปลปล/Table อะไร เพราะในอีก 2-3 ปีต่อมา สหรัฐอเมริกาก็ทำเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในสมัยในญี่ปุ่น เมื่อสหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่กองทัพของสหภาพโซเวียต หรือการช่วยเหลือพาร์คคอมมิวนิสต์ กายได้การนำของนายพลตีโอลินญอกสลาเวย¹ ในการสู้กับญี่ปุ่นในเวียดนามก็ เช่นกัน ที่สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่กองกำลังคอมมิวนิสต์ เวียดนามกายได้การบังคับบัญชาของ约瑟ฟ บินท์ ออย่างไรก็ต ทั้งในเวียดนามและโดยเฉพาะในจีน สหรัฐอเมริกาติดขัดอยู่กับพันธมิตรที่สำคัญคือ เชียง เป็นเหตุให้สหรัฐอเมริกามิ่งสามารถต่อเนินการได้อย่างเต็มที่ ความช่วยเหลือที่มีไปถึงพาร์คชีชีพและคอมมิวนิสต์เวียดนาม (เวียดมินท์) จึงมิใช่เต็มเม็ดเต็มหน่วย

สำหรับเมาก็ต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอก เช่นกัน เนื่องจากกองกำลังที่มีขนาดใหญ่ของ เข้าหาดอาวุธที่ทันสมัย การได้อาวุธใหม่ ๆ มาเสริมก็หมายถึงประสิทธิภาพของกองทัพ นอกจากนี้มาอย่างมองไกลไปถึง เมืองสุราษฎร์ธานี ที่สหรัฐอเมริกายังคงให้ความช่วยเหลือแก่กันมิ่งดึงคงจะต้องเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน และค้าสหรัฐอเมริกายังคงให้ความช่วยเหลือแก่กันมิ่งดึงคงจะไม่เป็นผลแต่อย่างไรต่อพาร์คชีชีพและต่อจีน ซึ่งตรงกับการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ของสหรัฐอเมริกา² มากไปกว่าหนึ่นเม่ายังต้องการแยกตัวเป็นอิสระในการปกครองประเทศโดยปราศจากการชี้นำจากสหภาพโซเวียต บทเรียนที่ได้มาจากการสถาลินไม่ค่อยเป็นที่ประทับใจเมามากนัก ซึ่งก็บรรจุบนหน้ากับสหภาพโซเวียตกำลังประสบกับปัญหาภายในที่จะต้องแก้ไข จึงไม่ผู้ใดในฐานะที่จะให้ความ

¹ Chiang, Soviet Russia in China, p. 188. และ Gittings, p. 151.

² Gittings, pp. 96-97.

ช่วยเหลืออย่างใดแก่จีนได้ สมรัฐอเมริกาจึงเป็นชาติเดียวที่เม่าต้องการจะคุมหา เป็นพันธมิตรด้วย เพราะการช่วยเหลือก็เป็นแบบให้เปล่า และที่สำคัญคือทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็มีนโยบายที่ตรงกันคือการขับไล่ญี่ปุ่น

จากความเป็นไปได้ดังกล่าว ในที่สุดได้มีการพบปะกันอย่างลับ ๆ ระหว่างมาสัน ผู้แทนจากราชวังดัน โดยใช้เมือง เยนาน¹ เป็นที่นัดพบ การเจรจาระหว่างผู้แทนของราชวังดัน ซึ่งต่อมาเรียกว่าจักกันในชื่อ "ญี่ปุ่นติกซ์"² มีนายพันไท เครวิต บาร์แรต เป็นหัวหน้า เมื่อเดินทางมาถึงจุดนัดพบในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1944³ สิ่งที่เข้ามาเห็นเป็นสิ่งแรกและสร้างความประทับใจ เป็นอย่างมากโดยเฉพาะความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของพระรัช ทุกคนต่างทำงานเพื่อพระรัชโดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน และทุกคนต่างมีความเกลียดชังในญี่ปุ่น เห็นอกกัน มากกว่าสมาชิกพระองค์ก็มีแต่ที่พวกเขามา เคยเห็นมา ซึ่งล้วนแล้วแต่ขาดกำลังใจ⁴ ข้อมูลนี้ได้รับการยืนยันและเสริมเพิ่ม เดิมจากบรรดา เหล่านักบินสมรภูที่ถูกญี่ปุ่นยิงตกทางภาคเหนือและสามารถเดินลอดเข้าไปในดินแดนยึดครองของกองโจรคอมมิวนิสต์ได้ ต่างก็ยคกันเป็นเสียงเดียวว่าภาพพจน์ของพระองค์ซึ่งเป็น "มั่นคง เป็นที่ยอมรับ"

จากคนจีนทั้งมวลโดย เอพะชَاไว้ชัวนา⁵

¹ เยนานคือสูนย์มณฑลราชการของพระองค์ซึ่ชีพิ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1937-1947 ตั้งอยู่ในมณฑลซันซี ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ

² Gittings, op.cit., pp. 99-104.

³ ญี่ปุ่นติกซ์ ประจำการอยู่ที่เยนานจนถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 1946 และที่บักกิ่ง จนถึงเดือนมินาคม ค.ศ. 1947 อ วันค่อนที่กองทัพก็มีแต่ยึดคืนกลับมาได้ Ibid., p. 135.

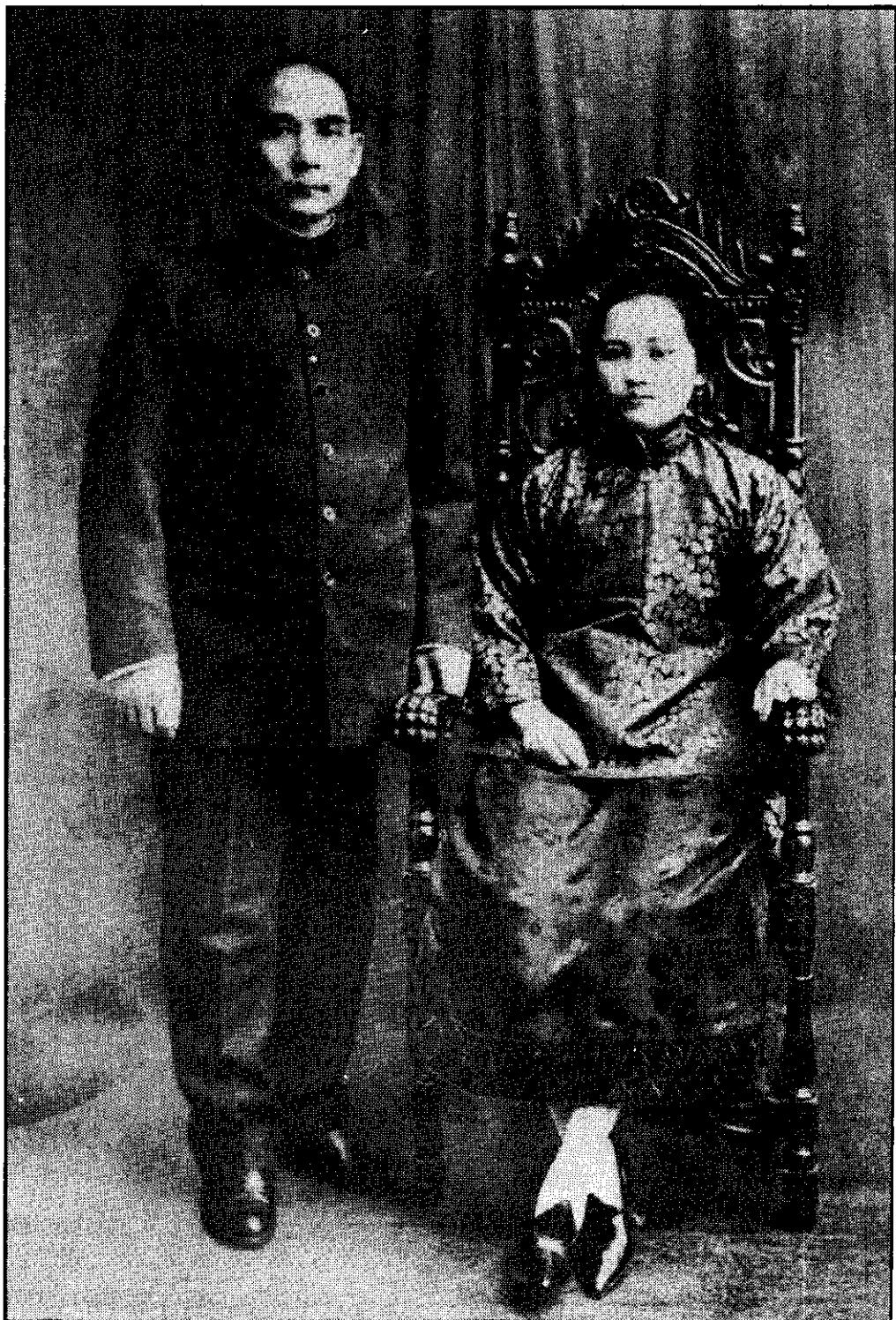
⁴ Ibid., p. 130.

⁵ Ibid., pp.103 และ 117.

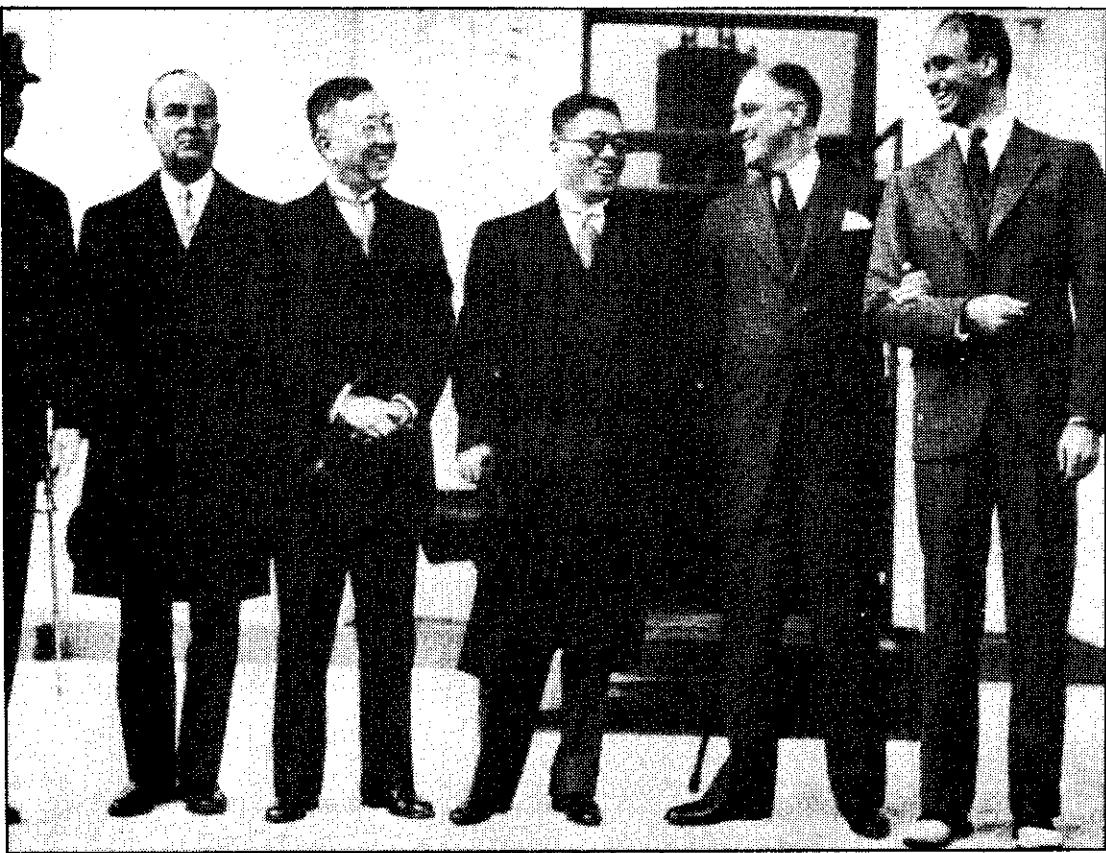
แม้ชื่อ เสียงของพระคริซซิฟจะ เป็นที่ยอมรับจากคนจีนส่วนใหญ่ แต่ความร่วมมือ ระหว่างทั้ง 2 ฝ่ายยังอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก สาเหตุหนึ่งมาจากการลังเลใจของฝ่ายสหรัฐ อเมริกา เพราะการเข้า เป็นพันธมิตรกับพระคริซซิฟ นั่นหมายถึงจะต้องลงทะเบียน เก่าคือ เชียง ไป ชิงสหราชก์ไม่อาจทำ เช่นนั้นได้ ประการต่อมา เชียง เป็นผู้นำของรัฐบาลที่ได้อำนาจมาด้วยความยุติธรรมและ เป็นที่ยอมรับของคนจีน ในขณะที่พระคริซซิฟไม่ใช่ อีกประการก็คือ กองทัพ เชียงมีอาวุธยุทธ์ไม่ครบถ้วนที่พัฒนาอย่างกว่า มีจำนวนผลที่มากกว่า ชิง เพียงพอต่อการใช้ต่อสู้กับญี่ปุ่น และประการสุดท้าย เชียงและภารายากุ่จิ¹ ของ เขากำกับเป็นที่รู้จักและนิยมชมชอบในหมู่ชาว อเมริกัน อีกทั้งข่าวที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่มักแต่กล่าวแต่ภาพพจน์ทางนวนิยาย เชียง เพราะ เป็นพันธมิตรกัน ภาพพจน์ของ เชียงจึง เป็นที่ยอมรับกันว่า เป็น "ผู้นำที่เข้มแข็งและ เป็น ที่ยอมรับของชาวจีนทั่วโลก" หรือไม่ก็เป็น "ผู้นำในการต่อต้านการขยายอำนาจของจักรพรรดินิยมญี่ปุ่น" แม้จะมีรายงานของนักการทูตที่เข้าไปสังเกตการณ์และเยี่ยมตามความ เป็นจริง แต่ ก็ไม่อาจ เปิดเผยแปลงความเชื่อเดิมได้² นอกจากญี่ปุ่นจะไม่ เชื่อแล้ว บางครั้งการรายงาน ของนักการทูต เหล่านั้นก็อาจ เป็นผลร้ายต่ออาชีพ โดยเฉพาะผู้ที่ชอบ สอนแนะให้รัฐบาลช่วย เหลือ เมาแทนที่จะให้แก่ เชียงชิง เป็นการเสีย เป็นมากกว่า

¹ ภารยาของ เชียง ไค-เชค ชื่อ ชุง ใหม่-หลิง ใหม่-หลิงมีพี่สาว 2 คน คนโตชื่อ ชุง ไอ-หลิง เป็นภารยาของ เอช เอช คุง นายธนาคารใหญ่และผู้นำคนหนึ่งของพระคริสต์นิกาย คุณต่อ嫁ชื่อ ชุง ชิง-หลิง แต่งงานกับ ชุน ยัต-เซ็น นอกจากนี้ยังมีพี่ชายอีก 1 คน ชื่อ ที วี ชุง เป็นนักการเมืองและอยู่ในตำแหน่งรองลงมาจาก เชียง ในพระคริสต์นิกายตั้ง สรุปแล้วคระบุญชุงล้วน มีบทบาทและ เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศไทยและระดับนานาชาติ ดู Fairbank and Reischauer op.cit., p. 454.

² เหตุผลที่สหราชอาณาจักรช่วยเหลือ เชียง เพราะ เชื่อว่ารัฐบาล เชียง ได้อำนาจมาอย่างถูกต้อง และถ้าไม่ช่วย เชียง รัฐ เชียร์อาจ เน้นมาเน้นทบทวนใน เอเชียตะวันออกได้ ดู Gittings, op.cit., p. 129.

ภาพที่ 79 ชูน ยัค-เร็นกับกรรยา

ภาพที่ 80 นาย ที.วี. ชุง รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง เข้าพบประธานาธิบดีสูลเวลี

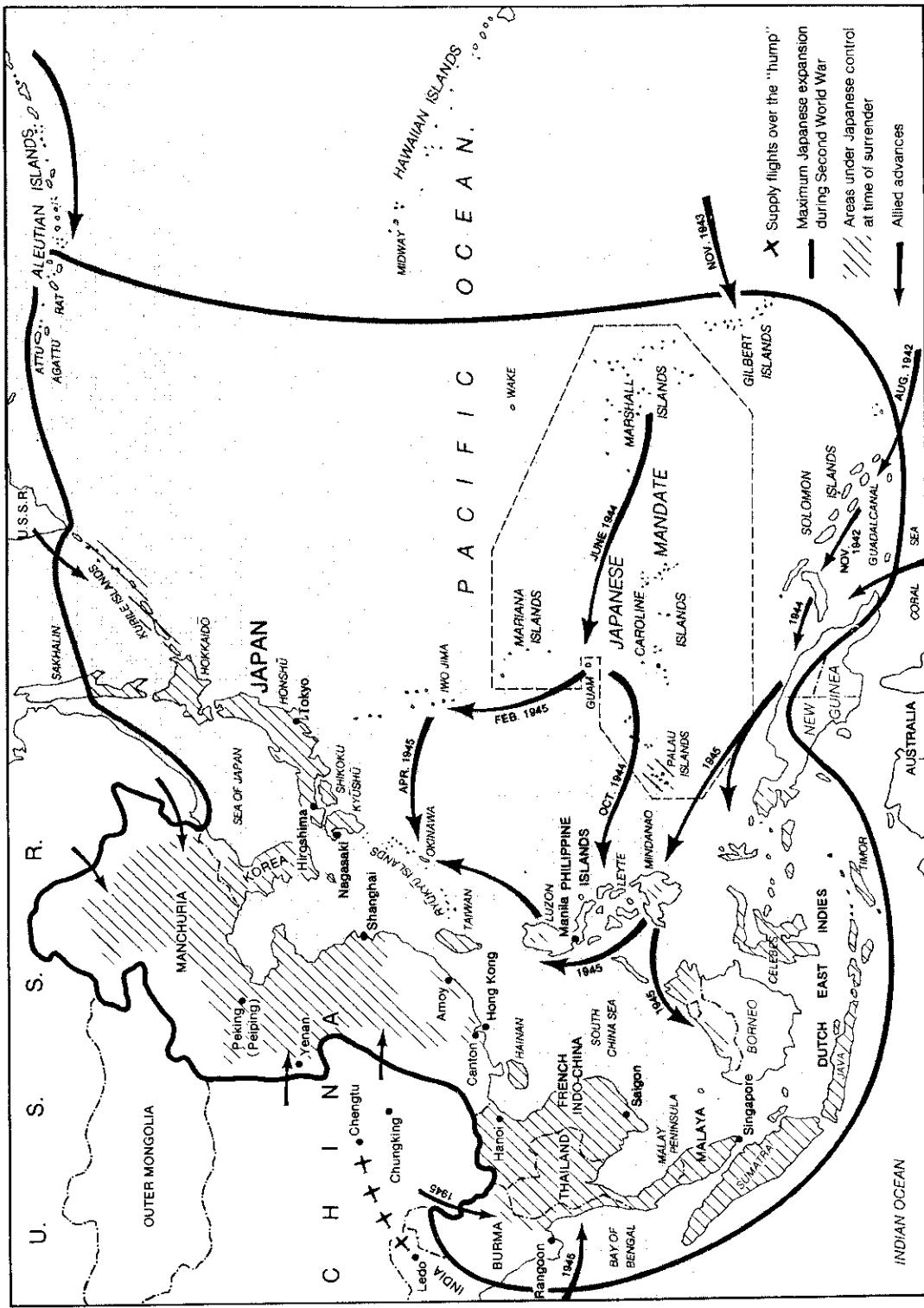
การพยายามแพ้ของญี่ปุ่น

สังคมมหา เอเชียบูรพาภูติลงอย่างไม่มีใครคาดคิด นั่นคือไม่เพียงกี่วันหลังจากที่สหรัฐอเมริกาทึ่งระเบิดปรมาณูอุกแรกลงที่เมืองชิโรจิมาในวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1945 และหลังจากนั้นอีก 2 วัน คือในวันที่ 8 สิงหาคม สหภาพโซเวียตด้วยโอกาสเข้าข้างผู้ชนะด้วยการประกาศสังคมมหานครญี่ปุ่น พร้อมยาตราทัพเข้าสู่เมืองนูเรีย โดยอ้างข้อตกลงที่ลงนามไว้ในการประชุมที่เมืองท่ายัลต้า¹ เมื่อ 6 เดือนก่อน คือในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1945 สหรัฐทั้งลูกจะเบิดลูกที่ 2 ลงถล่มเมืองนางาชาคิในวันที่ 9 สิงหาคม เป็นผลให้ญี่ปุ่นยอมราบอาบุตโดยไม่มีเงื่อนไขในอีก 2-3 วันต่อมา การยอมแพ้ของญี่ปุ่นได้สร้างความชัดแจ้งให้แก่ พระคชชีพและก็มินตึ้นทันทีว่า ใครจะเป็นญี่ปุ่นอ่านใจบริบาก แต่ใครจะมีสิทธิเข้าครอบครองดินแดนที่ญี่ปุ่น เคยยึดครองอยู่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นศูนย์กลางอุดสาಹกรรมของประเทศ

เพื่อยุดมณฑลทั้งปวง และเพื่อการรวมประเทศโดยสันติความแนบทางประชาธิปไตย ราชบัลลังก์นายพลจอร์จ ชี บาร์แซล (ค.ศ. 1880-1959) เดินทางมาจืนในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1945 เพื่อเป็นตัวแทนส่วนตัวของประธานาธิบดีทรูแมน (ค.ศ. 1884-1972) ผู้ซึ่งมีแนวโน้มนายต่อจีน เช่นเดียวกับอดีตประธานาธิบดีรูส เวลต์ (ค.ศ. 1882-1945) และก็เป็นนโยบายที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในช่วงหลังสังคมโลก นั่นคือต้องการให้จีนที่มีสหภาพเมริกาหนุนหลัง เป็นรัฐบาลที่เข้มแข็ง เป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย สหรัฐอเมริกาจึงจำเป็นต้องทำทุกอย่าง เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อนายพลบาร์แซลเดินทางมาถึง คำสั่งที่ได้รับมาก็คือพยายามรักษาสันติภาพอันดีงามของจีนทั้ง 2 ดังที่เคยมีมาโดย เอกสารในช่วงสังคมขั้นໄล่ญี่ปุ่น รวมทั้งต้องยอมรับความคิดที่แตกต่างกันของทั้ง 2 ฝ่าย²

¹ เมืองท่าแห่งหนึ่งในทะเลเตำ เป็นสถานที่ประชุมของผู้นำฝ่ายพันธมิตร 3 ท่าน ได้แก่ ประธานาธิบดีรูส เวลต์ สถาลิน และนายกรัฐมนตรี เชอร์ชิลล์ สาระสำคัญของสนธิสัญญา ณ Hsu, Readings in Modern, pp. 514-515.

² Gittings, op.cit., p. 129.

นโยบายดังกล่าว แม้ในส่วนรวมแล้วไม่มีใคร เชื่อว่าจะเป็นจริงได้ในทางปฏิบัติ แต่จากการที่ทั้ง 2 ฝ่ายยังขาดในส่วนรวมที่ผ่านมาอีกทั้งยังไม่ต้องการก่อส่วนรวมใหม่ จึงกูเหมือนจะต้องยอมรับแผนที่นายพลนาร์แซลกำหนด แต่ในขณะเดียวกัน จึงทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ฉกฉวยโอกาสเพื่อความได้เปรียบ ทั้งนี้ในกรอบที่สหรัฐอเมริกาชี้ให้ ควบคู่ไปกับการดำเนินตามแผนการรวมจีนทั้ง 2 ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยสันติของสหรัฐอเมริกา

การเดินทางมาจีนของนายพลนาร์แซลในฐานะตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในครั้งนี้ นับว่าโชคครัยน้ำงพสมควร ความโชคครัยนี้สาเหตุหนึ่งเกิดมาจากการไม่แน่นอนในการกำหนดนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ก่อนว่าต้องคำสั่งที่เข้าได้รับมาคือให้มาเป็นตัวกลาง เจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อยุติข้อขัดแย้งของจีนทั้ง 2 ฝ่ายโดยสันติ ความสำเร็จหรือความเป็นไปได้ในเรื่องนี้ส่วนหนึ่งจึงอยู่ที่ความสามารถของเขาว่าจะทำให้จีนทั้ง 2 ฝ่าย เชื่อว่า สหรัฐอเมริกาจะไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือวางแผนตัวเป็นกลาง และยินดีที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเท่าเทียมกันตระหง่านเท่าที่ถูกกรณีบัญชีตามนโยบายของสหรัฐอเมริกา แต่ในความเป็นจริงสหรัฐอเมริกามีภาระต้องรักษาจีนหรืออีกนัยหนึ่ง เชียง ไค-เชค เสมือนเป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดด้วยการส่งสั่งความช่วยเหลือทางการทหาร เป็นอย่างตึง¹ นอกจากนี้สหรัฐอเมริกายังทำทุกวิถีทาง เพื่อไม่ให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้เปรียบโดยเฉพาะทางด้านอาชญากรรม ด้วยการส่งให้ญี่ปุ่นตั้งอยู่ในที่มั่น แล้วรอจนกว่ากำลังของกึกมินตึ้ง เดินทางขึ้น เหนือ² เมื่อนั้นจึงจะมีการลุ่งมูลอาชญาณ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศแก่กองกำลังกึกมินตึ้ง เพื่อเดินทางไปยังต้นแคนที่เคยเป็นเขตยึดครองของญี่ปุ่นทางภาคกลางและภาคเหนือของประเทศไทยอย่างรวดเร็วและก่อนที่คอมมิวนิสต์จะไป

¹ Ibid., p. 131.

² Ibid., p. 148.

ถึง¹ ซึ่งนับว่า เป็นผลต่อ ก็อกมินดึง เป็นอย่างมาก ส่วนกองกำลังของคอมมิวนิสต์แม้จะตั้งกองกำลังอยู่ในบริเวณไกල์ เศียง แต่ก็ไม่สามารถเดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าวได้ทันท่วงที ทั้งนี้เนื่องจากต้องเดินทางด้วย เท้า หรือเมื่อไบถึงก็พบกับกองกำลังนาวิกโยธินของสหรัฐอเมริกา ที่ส่งมาโดยครอง เพื่อก็อกมินดึง ล่วงหน้าแล้ว ดังนั้น เมื่อนายพลมาร์แซล เดินทางมาถึงจีนในปลายปี ค.ศ. 1945 ภาพที่เขาเห็นก็คือสหรัฐอเมริกา เน้าไปพัวพันอย่าง เต็มตัวในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในจีน และสถานการณ์นั้นมอง去ได้ว่าฝ่ายสหรัฐอเมริกา เป็นฝ่ายได้เปรียบ พื้นที่ภาคเหนือมีกองกำลังนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกากว่า 35,000 คน ประจำการอยู่² ในกองทัพ ก็อกมินดึงก็ยังมีที่ปรึกษาทางทหารประจำการอยู่ อากูอุยุทธิ์ บราฟอร์ด ก็อกส์ ลัม มาโดยสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้เอง ความพยายามของนายพลมาร์แซลที่จะ เปิดเจรจา กับฝ่ายคอมมิวนิสต์ด้วยการแสดงว่าตนนั้น เป็นกลางไม่ เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจึงไม่ประสบความสำเร็จ และเป็นที่ไม่ไว้วางใจแก่ ผู้เจรจาด้วย ซึ่งก็ทรงกับข้อความในบันทึกของ เชียง

ฝ่ายรัฐ เชียก็มีส่วนในความล้มเหลวครั้งนี้ด้วย กล่าวคือในช่วงต้นปี ค.ศ. 1945 หรืออีกนัยหนึ่ง ก็คือ ก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะสามารถผลิตระเบิดปรมาณูขึ้นมาใช้ได้ เป็นผลสำเร็จ สหรัฐอเมริกาได้ เคยขอร้องให้ญันรัช เชียลัง ก่อตั้งกองกำลัง เน้ามาช่วยโดยเฉพาะในการรบขั้นสุดท้าย กับญี่ปุ่น ต่อมาสหภาพใช้เวียดประกาศสังหารกับญี่ปุ่นในวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ซึ่งกู

¹ ใจ เอน-ไฮล เคยบรรยายต่อ นายพลวีด ไม เยอร์ ใน เดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1945 ว่า สหรัฐอเมริกาประการตัว เป็นกลาง แต่ในขณะเดียวกันยัง เห็นบทบาทของสหรัฐ อเมริกาต่อญี่ปุ่นอย่างใน เช่น การสนับสนุนทหาร ก็อกมินดึง ไปยังพื้นที่ล่อแหลม และการประวิงเวลาปลดอาวุธญี่ปุ่น นัยหนึ่ง ก็คือสหรัฐอเมริกายังคงแทรกแซงกิจการภายในอยู่ อ้างใน Gittings, Ibid., p. 117. และ 132. ดู Chiang, Russia in, pp. 101-102.

²Gittings, p. 117.

ตามวันที่นี้แล้วคุณได้รู้ว่า ก็สอดคล้องกับคำสัญญาที่สตาลินให้ไว้แก่สหราชอาณาจักร เมริกา ตามสนธิสัญญา
ยัลต้า แต่ถ้าพิจารณาตามความเป็นจริงการประกาศสงครามของรัสเซีย เป็นการบரakah
หลังจากที่สหราชอาณาจักรทึ่งระเบิดปรมาณูลูกแรกลงอิโรจิมาแล้ว เป็นเวลา 2 วัน จึงไม่มีความ
จำเป็นใด ๆ ที่จะต้องพึ่งพา กองกำลังของรัสเซียอีกต่อไป แต่การประกาศสงครามกับญี่ปุ่นทำ
ให้กองกำลังรัสเซียสามารถเดินทางเข้ายึดครองแมนจูเรีย อันเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง
ด้านอุตสาหกรรมของจีนได้อย่างง่ายดาย โดยแลกเปลี่ยนกับความสูญเสียเพียงเล็กน้อย

การเข้ายึดแมนจูเรียของรัสเซียให้ผลดีแก่พระรัชชีพี เมื่อจะไม่นำกังก์ตาม
กล่าวคือทหารรัสเซียได้รับคำสั่งให้ออนุญาตให้กองกำลังชีชีพิภัยใต้การนำของนายพลลิน
เบียร์เดินทางเข้าแมนจูเรียโดยเรือ พร้อม ๆ กับยินยอมให้มีการโฆษณาชวนเชื่อร่วมทั้ง
การเกณฑ์ชาวบ้านท่องถื่นเข้า เสริมกำลังของกองทัพ อย่างไรก็ตี สตาลินหาได้ให้ความ
สนใจในการดำเนินงานของพระรัชชีพิมหากิจกว่าผลประโยชน์ของรัสเซียในแมนจูเรียนไม่
ทั้งนี้ เพราะแมนจูเรียมีความสำคัญต่อรัสเซียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์จากเครื่องจักรกล
ที่ญี่ปุ่นทิ้งไว้¹ ซึ่งรัสเซียอาจนำกลับไปและใช้ในการเสริมสร้างพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศ
อีกทั้งใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองต่อรองกับกัมมินตั้งในกิจการบางอย่าง ความช่วยเหลือ
ของรัสเซียต่อพระรัชชีพีจึงมีค่อนข้างจำกัด คืออนุญาตให้เดินทางเข้าไปในแมนจูเรียและ
ยินยอมให้เข้ายึดอาชญาที่บกรดบางส่วนจากญี่ปุ่นได้เท่านั้น² อีกประการหนึ่ง สตาลิน
ไม่เคยหวังว่าคอบนวานิสต์จะสามารถแบ่งดินแดนจากพระรัชชีพิมันตั้งได้ในระยะเวลาอันสั้น³
จึงไม่เห็นถึงความสำคัญที่จะต้องลงมือกระทำการอย่างใด เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย เช่นว่านั้น

¹ Gittings, p. 149.

² ทั้น เมียร์ ว่า รัสเซียทำลายอาชญาที่ญี่ปุ่นทิ้งไว้ และเก็บความสามารถ
ที่รัสเซียจะนำกลับประเทศได้ อ้างใน Gittings, p. 149, และ Chiang
Russia in, p. 118.

³ Gittings, p. 148, แต่ต่อมาให้การสนับสนุนกองทัพชีชีพ เข้ายึดอำนาจปกครอง
จากเชิง ไค-เชก ดู Gittings, pp. 151-152.

หรือเพื่อเป็นการเอาใจซีซีพีในสิ่งที่เขากิดว่าซั่งไม่มีทางเป็นไปได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับความคิดของซีซีพีที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพราะผู้นำซีซีพีซั่งไม่ได้พบเห็นกับพฤติกรรมที่ไร้มุขยธรรมของรัสเซียในคราวเข้ารื้อถอนเครื่องจักรกล จากแนวๆ เรียในช่วงฤดูหนาวของปี ค.ศ. 1945-1946

มาในวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1945 สมภพโพธิเวiyot ได้ลงนามในสนธิสัญญาฉบับเชียง คือสนธิสัญญา ว่าด้วยมิตรภาพและความร่วมมือ¹ ในสนธิสัญญาฉบับนี้ เชียงอนุญาตให้สตาลินเข้าไปใช้ฐานทัพ เรือที่ปอร์ต อาร์เตอร์ ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของแม่น้ำเรียในบริเวณ cabin สุทธิ เหลียวตุงได้ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากท่าเรือพาลิชย์ที่ปอร์ต คาเลียน ใต้บางส่วน ซึ่งต่อมาได้ตกเป็นของรัสเซียทั้งหมด นอกจากนี้ยังให้สิทธิรัสเซีย เข้าควบคุมเส้นทางรถไฟสายแม่น้ำเรียอัน เป็นสายที่สำคัญของจีนอีกบางตอน เช่นกัน และเพื่อเป็นการตอบแทนแก่เชียง สตาลินประกาศให้การยอมรับรัฐบาล เชียงว่า เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องรัฐบาลเดียวของจีน พร้อมทั้งสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนรัฐบาล เชียงแต่เพียงรัฐบาลเดียวตลอดไป²

เพียงไม่กี่เดือนภายหลังที่ญี่ปุ่นวางอาวุธ ความขัดแย้งระหว่างพระองค์กัมินตึ้ง กับพระองค์ซีซีพี เริ่มต้นอีกครั้งหนึ่งแม้จะยังไม่รุนแรงนักก็ตาม ส่วนมากเป็นเพียงการโต้เถียงกันถึงสิทธิอันชอบธรรมในการเข้ายึดครองพื้นที่หนึ่งที่ได้โดยเฉพาะผลของการโต้เถียงน้ำไปสู่ข้อตกลงใหม่ นั่นคือกัมินตึ้งได้สิทธิครอบครอง เมืองไห่ฟู³ ๆ 2 ข้างฝั่งแม่น้ำแยงซี รวมทั้งเส้นทางคมนาคมติดต่อกัน เมืองนัน⁴ ๆ ส่วนพื้นที่ทางภาคเหนือโดยเฉพาะเหนือจากฉุ่่มแม่น้ำเหลืองขึ้นไป แบ่งกันระหว่างกัมินตึ้งและพระองค์ซีซีพี โดยกัมินตึ้งมีสิทธิเหนือเมืองลำปู⁵

¹Hsu, Readings in Modern, pp. 516-517. จีนกับรัสเซียลงนามในสนธิสัญญาที่สำคัญ ๓ ฉบับด้วยกัน ฉบับแรกในปี ค.ศ. 1924 ฉบับที่ 2 ว่าด้วยการไม่รุกรานกัน ปี ค.ศ. 1937 และฉบับสุดท้ายคือสนธิสัญญาที่ลงนามกันในปี ค.ศ. 1945 ณ Chiang, Soviet Russia in China. p. 157.

²Chiang, Soviet Russia in China, p. 93.

ส่วนพระศรีชีพควบคุมพื้นที่รอบนอกและรวมทั้งในชนบท สำหรับในเมืองจึงเรียบง่ายกว่าที่ว่าง
รัล เชียกับพระศรีชีพ โดยรัล เชียได้ เมืองสำศัญ ๆ ไป ส่วนตามชนบท เป็นของพระศรีชีพ
การอ้างสิทธิ์ด้วยครองของรัล เชียนี้ เองที่เกิดเป็นปัญหาต่อไปว่า เมื่อรัล เชียจากไปแล้ว ใคร
จะเป็นผู้มีสิทธิ์เข้าครอบครองพื้นที่นั้นแทน ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็เตรียมพร้อมที่จะเข้าประทัด
ประหารกัน และทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็มีอาวุธที่ยืดมาได้จากญี่ปุ่น และรวมทั้งทหารญี่ปุ่นที่เข้าร่วม
ในกองทัพของทั้ง 2 ฝ่าย ภายหลังจากที่ได้วางอาวุธไปแล้วครึ่งหนึ่ง

สหภาพโซเวียต เคยให้คำมั่นสัญญาที่จะถอนกำลังทั้งหมดจากเมืองจึงเรียกว่ายามใน
วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1945 อย่างไรก็ตี เชียงพบว่าผู้นำรัล เชียหาได้มีความจริงใจต่อ
ก็กมินตึ้งโดย เนื่องจากการยินยอมให้กองทัพ เชียง เข้าสู่พื้นที่ยึดครองของรัล เชียก่อนการถอน
กำลังออกไปไม่ ดังนั้นทุกครั้งที่กองทัพก็กมินตึ้ง เดินทางมาถึงจะพบว่าดินแดนนั้นตกอยู่ใน
ความยึดครองของชีชีพไปแล้ว¹ เมื่อญกรอง เรียน สถาลินยืนข้อเสนอใหม่ว่ายินดีจะเลื่อน
การถอนทหารออกไปแล้ว เชียงร้องขอ ทั้งนี้ เพื่อให้เวลาในการ เตรียมตัวให้พร้อมที่จะเดินทาง
เข้ายึดครองพื้นที่ทันทีที่กองทัพรัล เชียถอนออกไป เชียงยืนคำขอโดยให้เลื่อนไปเป็นวันที่ 3
มกราคม ค.ศ. 1946 และต่อมาเมื่อการเลื่อนไปอีก เป็นวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ปีเดียวกัน

เชียง เชื่อว่าการคงกำลังทหารรัล เชียไว้ในเมืองจึงเรียกจะช่วยชักขวางไม่ให้
กำลังคอมมิวนิสต์เข้ายึด เมืองสำศัญ ๆ ได้ง่ายขึ้น ความเชื่อของ เชียงถูกแล้วก็มีเหตุผล เพราะ
กองกำลังคอมมิวนิสต์จะปฏิบัติการอย่างไรไม่ได้หากถ้ารัล เชียยังคงอยู่และชักขวางการ
ดำเนินการ เช่นนั้น นอกจากนี้ เชียงยังศึกษา ด้วยข้อตกลงกับรัล เชียคงจะช่วยให้กำลัง
ก็กมินตึ้งพร้อมที่จะเคลื่อน เข้าพื้นที่ยึดครองได้ทันทีที่รัล เชียถอนกำลังและก่อนที่ชีชีพจะพร้อม
ความติดนี้แสดงให้เห็นถึงการมองโลกในแง่ติงในไปโดย เนื่องในจุดของการพื้นฐานของ
องค์การคอมมิวนิสต์สากล ความเข้าใจผิดนี้ส่วนหนึ่งเกิดมาจากความไม่รู้เท่าทันของ เชียง

¹Gittings, op.cit., p. 149.

และอีกส่วน มาจากคำแนะนำของบรรดาที่ปรึกษาชาวอเมริกัน ที่วิเคราะห์ว่าพระองค์คอมมิวนิสต์จีนและพระองค์คอมมิวนิสต์รัสเซีย มีอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน¹ จึงถือปฏิบัติต่อคอมมิวนิสต์รัสเซียและคอมมิวนิสต์จีนเหมือนหนึ่ง เป็นองค์กรเอกเทศ และมีผลประโยชน์ที่ต่างกัน ซึ่ง เป็นการขัดต่อความเป็นจริงที่ญี่ปุ่นถือสหตินี เชื่อว่าองค์การของเขามีเป็นองค์การสำคัญ มีความสมมารถสามารถควบคุมดูแลพื้นที่ไม่มีรัฐจะแทรกแยกลอกออกจากกันได้อย่างน้อยกว่าเวลาหนึ่ง

ในที่สุดรัสเซียได้พิสูจน์ให้เห็นในข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่ง เชียงเรียกว่า “เบ็นการุกรานจันครังใหม่ของรัสเซีย”² เชียงไม่ได้รับการร่วมมือดังที่หวังไว้ กล่าวคือแม้กองทัพเชียงจะได้รับอนุญาตให้เคลื่อนเข้าเมืองสำราญ ๆ ที่รัสเซียคิวัวก่อนที่กองทัพรัสเซียจะถอนกำลังไป³ แต่ก็เป็นเพียงส่วนน้อยไม่เท่ากับปริมาณที่เชียงต้องการ นอกนั้น รัสเซียยังถือโอกาสขยายเวลาการถอนกำลังออกไปตามอั่งเกอใจ⁴ และกว่าการถอนกำลังจะแล้วเสร็จก็นานไปถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ค.ศ. 1946 ทั้งนี้ก็เพื่อรอให้กำลังของชีซีพิพาร์มและเข้ายึดเมืองสำราญ ๆ ไว้⁵ ก่อนที่กองทัพก็มินตึ้งจะเดินทางไปถึงอย่างไรก็ตี การจากไปของรัสเซีย ยกเว้นที่ปอร์ต อาร์เตอร์ และปอร์ต คาเรียน ทำให้การเผชิญหน้ากันระหว่างก็มินตึ้งและชีซีพิเริ่มขุนแรงยิ่งขึ้น

¹ Ibid., p. 151.

² Chiang, Soviet Russia, p. 89.

³ Ibid., pp. 97-98.

⁴ จากวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ไปเป็น ๑ มีนาคม ค.ศ. 1946 ถ. Gupte, op.cit., p. 286.

⁵ เพียง 41 วัน กองกำลังชีซีพิเข้ายึดเมืองต่าง ๆ ทางภาคเหนือได้ถึง 200 เมือง ถ. Chiang, Soviet Russia, p. 96.

และถึงเมื่อว่าข้อตกลงหยุดยิงของทั้ง 2 ฝ่ายจะยังมีผลใช้บังคับอยู่ แต่ก็หาได้มีผลในทางปฏิบัติอย่างใดไม่ สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่ความไม่จริงใจของทั้ง 2 ฝ่าย สาเหตุอีกประการหนึ่งมาจากการชัดกันในหลักการที่สำคัญ 2 นั้นการด้วยกัน ประการแรกมาจากข้อความในสนธิสัญญาส่วนหนึ่งที่มาจากการจุดประสงค์ที่ต้องการของกัน ไม่ให้ก็มินตั้งใช้กำลังยืดดินแดนในครอบครองของซีซีพี ทั้งนี้โดยให้ประกาศว่าดินแดนใด ที่พระรัชชีซีพีครอบครองอยู่ก่อนหน้าที่จะลงนามในสัญญานี้ให้ถือว่า เป็นดินแดนอันชอบธรรม ของพระรัชชีซีพี ในขณะเดียวกันข้อความในสัญญาได้กล่าวถึงฐานะของรัฐบาลเชียง ໄค-เชค ว่า เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องแท้ เพียงรัฐบาลเดียวแห่งสาธารณรัฐจีน¹ พร้อมกับห้ามไม่ให้กองกำลัง ซีซีพี เข้าไปใกล้ เส้นทางคมนาคมที่อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ของก็มินตั้ง จากหลักการที่ขัดกัน และถึงเมื่อว่าทั้ง 2 ฝ่ายจะมีความจริงใจกันอย่างไรก็ตาม ก็คงเป็นการยากที่จะกันไม่ให้ กองทัพเชียง เดินทางผ่านดินแดนในครอบครองของซีซีพี เพื่อไปยังพื้นที่ของก็มินตั้งในอีก ภูมิภาคหนึ่ง

นอกจากลงนามในสัญญาหยุดยิงในวันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 1946² และมีผล ใช้บังคับอีก 3 วันต่อมา ที่ลงนามกัน เพราะความจำเป็นของทั้ง 2 ฝ่ายแล้วยังมีการลงนาม ในสัญญาเดียวกันทั้งนี้เพื่อเป็นการ เอาใจนายพลมาร์แซล์กีมีช์น เช่นเดียวกัน และก็เหมือน กับการลงนามในสัญญาก่อนหน้านั้นคือ ทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ไม่มีความตั้งใจที่จะรักษาคำมั่นสัญญา นั้นไว้ อีกทั้งในข้อตกลง เองก็ไม่มีทางที่จะบรรลุผลได้ในความเมินจริง กล่าวคือในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946 มีการลงนามในข้อตกลงลดกำลังรบ โดยให้ก็มินตั้งมีกำลังรบได้ ไม่เกิน 90 กองพล และในแต่ละกองพลจะมีกำลังได้ไม่เกิน 14,000 คน ส่วนกองกำลัง คอมมิวนิสต์จะมีได้ไม่เกิน 18 กองพล (อัตราส่วน 5 : 1)³ ข้อตกลงนี้ถือเหมือนว่า เชียง

¹Ibid., p. 93.

²Ibid., pp. 110-111.

³Thornton, op.cit., p. 189.

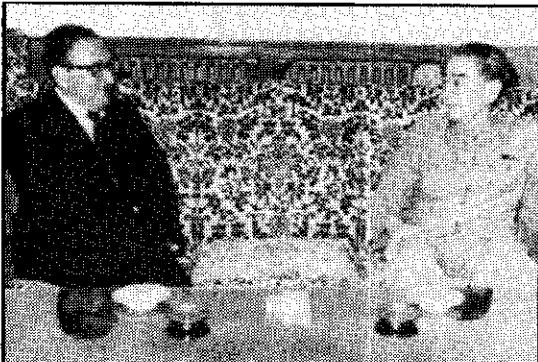
เป็นฝ่ายได้เปรียบโดยอุจจากจำนวนกองกำลังที่ได้รับการจัดสรร แต่ความความเป็นจริงแล้ว กองกำลังที่มากกว่าของ เชียงส่วนหนึ่ง เป็นกองกำลังที่ไร้ประสิทธิภาพ ขาดระเบียบวินัย จึงทำประโภชน์แต่อย่างใดต่อ เชียงไม่แม้เชียงจะปลดประจำการกองกำลังเหล่านั้นลง เสียบังก์จะไม่ทำให้เชียงอ่อนแลงกลับทำให้กองทัพของ เชียง เชื่อมแข็งมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะ เชียงยังได้รับการสนับสนุนจากสหัสกรอเมริกาอยู่ แต่สำหรับซีซีพีแล้วทรงกันข้าม การเจรจาลดกองกำลังรบมีจุดประสงค์เพื่อยุติการสู้รบทั่วขณะนั้น และใช้เวลาที่ว่างเว้นจากภาระ เพื่อเสริมสร้างกองกำลังใหม่ การเจรจาจึงเป็นแต่เพียงละครที่ทั้ง 2 ฝ่ายแสดง เพื่อความสนุกสนานมากกว่าที่จะให้มีผลบังคับอย่างจริงจัง ในวันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1946 เชียงออกคำสั่งหยุดยิงอีก เป็นครั้งที่ 2 การหยุดยิงครั้งนี้ เชียงกล่าวว่ามีแต่กองทัพของเขาก่อนที่ปฏิบัติตามสัญญา¹

ในขณะเดียวกัน พระองค์ก็มินตั้งได้ขัดขวางการทำางานของคณะกรรมการบริการที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหยุดยิง² ที่ลงนามกันในเดือนมกราคม ค.ศ. 1946 โดยมีตัวแทนจาก 3 ฝ่าย ประกอบด้วยผู้แทนจากสหัสกรอเมริกา ก็อกมินตั้ง และจากพระองค์ซีซีพีฝ่ายละ 1 คน เท่ากัน คืออยู่แล้วให้การหยุดยิงเป็นผลในทางปฏิบัติ แต่เมื่อคณะสั่งเกตการณ์หยุดยิงดังกล่าวยืนหนึ้งสืบแต่เดิมเจตนาของเข้าไปสังเกตการณ์การหยุดยิงในแม่น้ำเรียอัน เป็นพื้นที่ที่ล่อแหลมและอยู่ในขอบเขตข้อตกลงกลับได้รับคำปฏิเสธจากตัวแทนก็อกมินตั้งที่อยู่แล้วที่อยู่ ปัญหาของเรื่องนี้อยู่ที่ความได้เปรียบเสียเปรียบมากกว่าอย่างอื่น ก็อกมินตั้งเห็นว่า การหยุดยิงและสภาพความสงบศึกนั้นผู้ได้เปรียบจากการณ์นี้เห็นจะเป็นของพระองค์ซีซีพี³ มากกว่าที่จะตกไปแก่พระองค์ก็อกมินตั้ง ทั้งนี้เนื่องจากภาระยอมแพ้และวางแผนอาชชช่องญี่ปุ่น

¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 117, 124.

² ผู้แทนที่เข้าประชุมในการเจรจาผู้แทนที่ 1 ได้แก่ นายพลจورจ นาร์เซล นายชาง ชี ชุง และนายโจว เอน-ไอล

³ Chiang, Soviet Russia, p. 117.

ภาพที่ 82 ใจว เอ็น-ໄหล ผู้แทนกํกมินตึ้ง ภาพที่ 83 ใจว เอ็น-ໄหล กับนายคิลชิง เจร์ กับนายพลมาร์ แซล

ภาพที่ 84 ใจว เอ็น-ໄหล ทีเจนีวา

ทำให้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์เด่นมากในบริเวณเหล่านั้น ถ้าปล่อยเวลาให้ยาวนานออกไป อีก จะทำให้คอมมิวนิสต์สร้างอิทธิพลเหนือชาวพื้นเมือง ทำการปฏิรูปและพัฒนาการเมือง ไปตามแนวทางของพระรอด ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรมวลชนที่มีประสิทธิภาพขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าไม่ต้องการให้พระรอดคอมมิวนิสต์เติบโต การหยุดยิงจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ในทางตรงกันข้ามในพื้นที่ที่คงเป็นของพระรอดก็มิ恁ดัง รัฐบาลเชียงไม่สามารถดำเนินการทางการเมืองเพื่อช่วงชิงมวลชนได้ เท่ากับฝ่ายคอมมิวนิสต์ และมีแนวโน้มของความเสื่อมถอยทุกขณะ เวลา ซึ่งตรงกับรายงานของนักการทูตชาวอเมริกันผู้หนึ่งที่กล่าวถึง พฤติกรรมของญี่น้ำก็มิ恁ดังที่ถูกกล่าว เข้าไปในแผนจูเรีย เพื่อช่วงชิงมวลชน และความเกลียดชังที่เพิ่มขึ้น เป็นทวีปุ่นระหว่างญี่ปุ่นกับครองที่มาจากการได้กับญี่ปุ่นก่อครองทางภาคเหนือไว้ดังนี้ ว่า "ญี่น้ำก็มิ恁ดังทั้งทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายทหาร ปักครองชาวพื้นเมือง เสมือนหนึ่ง เป็นญี่ปุ่นจะ ประพฤติดีๆ เป็นศักดินา มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง ร่วมมือกับชาวราชการห้องถังถึงบางคน ประพฤติมิชอบ ศีลธรรมอันดีงาม สร้างความเกลียดชังและความเดียวเด็ด เป็นอย่างมากให้แก่ชาวพื้น เมืองมากพอที่พวกเขายังจับอาดูขึ้นต่อสู้กับเวลาที่อ่อนวย"¹

คอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของหลิน เมียว เมื่อเดินทางมาถึงแผนจูเรียในปี ค.ศ. 1945 ความเป็นคนแบลกหน้าทำให้เขาได้รับการต้อนรับอย่างเย็นชาไม่แตกต่างไปจากเมื่อคราวที่พระรอดก็มิ恁ดัง เดินทางมาถึง แต่ด้วยกลยุทธ์ วิธีการช่วงชิงประชาชน เพียง 2 ปี ให้หลัง กองทัพคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของหลิน เมียวสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับคนในห้องถัง ชักจูงคน เข้าร่วมขบวนการ เพิ่มขึ้นตามลำดับตามหลักฐานว่ามีมากถึง 150,000 คน²

¹John S. Service and John Paton Davies, "U.S. Foreign Service Officer Reports", in China Yesterday and Today, pp. 299-303.

²Thornton, op.cit., p. 181.

ความสำเร็จและความล้มเหลวที่ปราบภัยให้เห็น เป็นเหตุให้ทั้ง 2 ฝ่ายต่างลงความเห็นว่า ถ้าหากมีการปฏิรูปตามสันธิสัญญา ฝ่ายเชียงจะเป็นผู้เสียเปรียบ ส่วนฝ่ายคอมมิวนิสต์จะเป็นผู้ได้เปรียบ เชียงจึงจำต้องคำเนิน เกมรุกเพื่อไม่ให้คอมมิวนิสต์รวมด้วยกันติด ในขณะเดียวทั้งฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็พยายามบڑิวิงเวลา เพื่อสร้างความพร้อมอย่างไรก็ตี การคำเนินแผนทางการรุกจึงทำให้บุคลากรอนุมัติว่า ฝ่ายเชียงเป็นฝ่ายที่กระหายสังหารยและไม่ต้องศัดสินบัญชาโดยสันติวิธี

การละเมิดข้อตกลงแต่ละครั้งทำให้เกิดการสู้รบทั้งสองฝ่ายเฉพาะในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ค.ศ. 1946¹ เมืองหาร์รูโอมาริจากพยายามใช้วิธีการทางการทุตแต่ก็ไม่สำเร็จ ในที่สุดในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1946 ข้อตกลงการหยุดยิงก็ล้มเหลวลงอย่างสื้นเชิง การสู้รบแบบอย่างที่ปราบภัยในช่วงเวลาญี่ปุ่นเข้าโจมตีจีนในปี ค.ศ. 1937 ก็เกิดขึ้น แต่ในครั้งนี้มีกองทัพกมินตึ้ง เป็นฝ่ายรุกราน ยิ่งได้เมืองสำคัญต่าง ๆ ทางเหนือตีมาจากซีเชปได้อย่างง่ายดาย และในที่สุดในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1947² เยนาธราณสำคัญทางทหารและเมืองหลวงของซีเชปิกก็ตกเป็นของกมินตึ้ง อย่างไรก็ตี การสู้รบก็ยังคงดำเนินต่อไปโดยวิธีการจราจรย์ วิธีการสู้รบที่กดดันและใช้มาเป็นเวลาซ้านานของซีเชป

ขัยชนะที่มีแต่ละครั้งทำให้กมินตึ้ง เชื่อว่า กัยจากคอมมิวนิสต์คงจะจบสิ้นไปในเวลาไม่ช้า ซึ่งแตกต่างไปจากความเชื่อของที่ปรึกษาชาวอเมริกันที่ว่าจะต้องยืดเยื้อไปอย่างน้อยก็อีกระยะเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตี ในขณะที่การสู้รบยังคงดำเนินอยู่ ทางแห่งความพ่ายแพ้ของกมินตึ้ง พร้อม ๆ กับขัยชนะของซีเชปิก เริ่มปราบภัยให้เห็น เหตุผลประการหนึ่ง

¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 116. และ 119. แหล่งสู้รบที่สำคัญได้แก่ พื้นที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เสปิงชี, เจไอย, ชาอาร์, โนเบย และชานตุง

² Franz Schurmann and Orville Schell, "The Strategy and Ideology of Communist Victory", in Republican China, p. 281.

มาจากการไม่มีประสิทธิภาพของกองทัพ ซึ่งถึงแม้จะมีจำนวนมากกว่าซีซีพีถึง ๓ เท่า¹ มีอาชญากรรมที่ทันสมัยกว่า แต่ก็ไม่อ่านนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งหมด ทหารขาดระเบียบวินัย นอกจากนี้ในระหว่างบรรดาผู้นำของกองทัพ ก็ไม่มีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ ให้ความไว้วางใจไม่ได้ ทำให้เชียงต้องใช้นโยบายถ่วงดุลย์ หรือไม่ก็ต้องพยายามสอดส่องดูแล สอดแแนว แทนที่จะใช้เวลาทั้งหมดไปในการสืบฯ ความได้เปรียบที่เคยมีดังในสมัยการสู้รบที่เมืองเกียงสีของโซเวียตที่หมู่บ้าน เริ่มสูญเสียเมืองลำศักยู ฯ ที่เคยมีไว้ รวมทั้งเมืองเยนานในเดือนเมษายน ค.ศ. 1948² ในดินแดนแม่น้ำเรียกไม่สามารถขยายเขตการรบให้กว้างได้ในขณะเดียวกัน กองทัพต้องสูญเสียอาชญากรรมไปในการรบเพิ่มขึ้นนับหมื่นถึงทุกครั้งที่มีการรบที่ซีซีพีจะได้อาชญากรรมทันสมัย เพิ่มขึ้นมากเท่านั้นคิดเป็น ๘๕% ของอาชญากรรมที่สหรัฐอเมริกามอบให้แก่กองทัพของรัฐบาล³

มาในช่วงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1946 - มกราคม ค.ศ. 1947 เชียงเริ่มทำ การปฏิรูปกองทัพของเขาระหว่าง โดยเน้นความกระหึมและคล่องตัว เป็นลำศักยู ทั้งนี้เพื่อ ดำเนินการปราบปรามคอมมิวนิสต์ให้ลื้นชาต และเพื่อย้ายศูนย์เข้าไปในแม่น้ำเรีย เป้าหมายอยู่ที่หนึ่งที่อุตสาหกรรมลำศักยู ฯ กำลังผลเป็นแสนคนถูกส่งเข้าไปในแม่น้ำเรีย แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ การจากฐานที่มั่นเป็นระยะทางไกล ฯ ทำให้ประสบภัยทางด้านอาหาร อีกทั้งกองกำลังคอมมิวนิสต์ที่ล้อมเมืองอยูร์ก เข้มแข็งมากกว่าที่เคยคิด

การเข้าไปเกี่ยวข้องกับภัยทางกายในของจีนสร้างความอึดอัดให้แก่สหรัฐอเมริกา เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทางด้านการดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ไม่อาจประกาศตนให้ความช่วยเหลือแก่เชียง ไค-เชค ซึ่งเป็นพันธมิตรของสหรัฐอเมริกา เป็นเวลาหลายปี

¹ ปี ค.ศ. 1946 ก็มีนั่งมีทหาร ๓ ล้านคน ส่วนซีซีพี ๖๐๐,๐๐๐ คน และกองหนุนอีก ๔๐๐,๐๐๐ คน Clubb, op.cit., p. 277.

² Shurmann and Schell, The Strategy and Ideology, p. 283.

³ loc.,cit.

และยัง เป็นที่นิยมและรู้จักกันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกาได้อย่าง เดี๋ยว แต่สำหรับ คอมมิวนิสต์แม้สหรัฐอเมริกาจะเป็นนโยบายที่ เป็นปฏิบัติโดยตรงกับสหธิโน้ไม่ว่าจะ เป็น คอมมิวนิสต์ในบรรดาใด ๆ แต่สหรัฐอเมริกามิอาจเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม กลาง เมืองครั้งนี้ได้ เดี๋ยว โดยเฉพาะในสังคมที่ดำเนินไปในทิศทางที่ขัดกับคำแนะนำ ของตน¹ และในสังคมที่เห็นว่าไม่อาจชนะได้ เมื่อเชียงโภกกำลังเข้าใส่คอมมิวนิสต์ ศัตรูที่มีกำลังมากกว่า สหรัฐอเมริกาพยายามเรียกร้องให้ เชียงชลอการสู้รบโดยให้ตนมา จัดตั้งรัฐบาลผสมท่าม การปฏิรูปที่คิด² และจัตระ เปิบการปกครองในดินแดนที่ยึดมาแล้วก่อน³ แต่เมื่อ เชียงปฏิเสธและดำเนินการทางทหารต่อไป สหรัฐอเมริกา เริ่มลดปริมาณความช่วย เหตุของตนถึงขั้นไม่เพียงพอแม้จะป้องกันรัฐบาลของ เชียงให้รอดพ้นจาก เงื่อนไขของ คอมมิวนิสต์ได้

เพื่อเป็นการตักเตือน เชียง และเพื่อตอบ เขตการ เข้าไปเกี่ยวข้องกับการ สู้รบให้แน่ชัด ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1946 นายพนมาร์แซมบีระกาศุติการชื่อ นายอาภู ให้แก่ เชียงโดยสืบเชิง⁴ แต่ใช้จริง ๆ เพียง 10 เดือน นอกจากนี้ยังสั่งสอนที่ปรึกษาทาง พหารออกจากพื้นที่ที่กำลังสู้รบอยู่ อาย่างไรก็ตี เชียงยังคงได้รับความช่วยเหลือในกิจการอื่นๆ อยู่ รวมทั้งการคงกองกำลังนาวิกโยธินไว้ทางภาคเหนือของประเทศไทยเพื่อคุ้มครองกองกำลัง ของพระคึกคักในดินแดนปี ค.ศ. 1947⁵ สุดท้ายมาตறกราชช่วยเหลือทางอาชญากรรมรือฟื้นมา อีก แต่ได้เฉพาะการชื่อหายเท่านั้น ทั้งนี้ไม่ท้าหน่ายนาวิกโยธินที่จะมอบอาชญากรรม ให้เชือก่อนที่หน่วยรบตั้งกล่าวจะถอนกำลังออกจากจีนในระหว่าง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม ค.ศ. 1947 ความช่วยเหลือนี้ก็เป็นความช่วยเหลือครั้งสุดท้ายที่สหรัฐอเมริกาให้แก่เจ้า ทั้งนี้ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นที่พอใจของมาร์แซลล์ตาม

¹Thornton, op.cit., p. 199. และ William C. Bullitt, "Report to the American People on China", in Republican China, pp. 349-351.

²Jack Belden, "The Land Problem", in Republican China, p.313.

³Thornton, op.cit., p. 197.

⁴Ibid., p. 202.

⁵Clubb, op.cit., p. 279.

การนำนโยบายปฏิรูปที่ดินกลับมาใช้

ทันทีที่ส่งครามกลาง เมืองครังไห่ เกิดขึ้น ซึ่งพนักงานนโยบายการต่อสู้ทางชนชั้นกลับมาใช้ออกโดยบุ่งไปที่การกำจัดอิทธิพลของนายทุน เจ้าของที่ดินและชาวนาญี่ปุ่นทั่งสิ้น การประกาศแนวทางนี้ เกิดขึ้นมาอย่างไม่ได้คาดคิดและไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ทำให้แม้แต่บรรดาผู้นำของพรรครักภัยความไม่แน่ใจอยู่เบื้องหลังมากว่าจะออกผลในรูปใดหรือให้คำอธิบายได้ว่าการปฏิรูปควรดำเนินไปอย่างใด หรือขอบเขตของการปฏิรูปควรจะอยู่ที่ใด

ดังที่ทราบข้างต้นแล้วว่า ในช่วง เปิดศึกกับญี่ปุ่น พรรครัฐพิยัคฆ์คดำเนินนโยบายการต่อสู้ทางชนชั้นอยู่อย่างต่อเนื่อง¹ ซึ่งการกำหนดค่าเช่าที่ดินในอัตราต่ำ การประกาศใช้วิธีการเก็บภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการแต่งตั้งให้ชาวไร่ชาวนาเข้ามาร่วมตัดสินใจ ซึ่งในสังคม มีส่วนที่สำคัญอย่างใหญ่หลวง อย่างไรก็ต้องเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวอย่างไม่สามารถบุกรากถอนโคนนิกบทบาทของอติตั้งญี่ปุ่นในสังคม เดิมลงได้ นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาญี่ปุ่นทั่งสิ้น รวมทั้งค่านิยมของสังคมที่ยกย่องผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า ด้วยเหตุนี้ในช่วงปี ค.ศ. 1945-1946 แผนการภาครัฐ บุคคลเหล่านี้เริ่มกำหนดขึ้น เริ่มต้นด้วยการสนับสนุนให้ชาวไร่ชาวนารวมตัวกัน เรียกตนเองว่า “สมาคมชาวไร่ชาวนาและกรรมกร” ต่อค้านผู้ให้การช่วยเหลือแก่ญี่ปุ่น จากนั้นก็มุ่งไปที่นายทุนเจ้าของที่ดินญี่หากินกับการเก็บค่าเช่า หรือคิดอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่สูง เกินกำหนด ด้วยมาตรการดังกล่าวทำให้ในปลายปี ค.ศ. 1946 ซึ่งสามารถกำจัดนายทุนได้ในหลาย ๆ พื้นที่

แม้จะไม่ได้ตั้งใจแต่ความสำเร็จของการปฏิรูปที่ดินในแต่ละพื้นที่จะตื้นให้ญี่ปุ่นล่านาจับมีดซ่อนขยายวงกว้างขึ้น โดยรวมไปถึงชาวนา เจ้าของที่ดินระดับกลางที่ครอบครองที่ดินมากกว่าอัตราที่กำหนดแม้เพียงเล็กน้อย บางครั้งยังรวมไปถึงผู้ที่ครอบครองที่ดินตาม

¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 125-128.

มาตรฐานหรือต่ำกว่ามาตรฐานที่พระองค์กำหนด และรวมไปถึงที่ดินของสมาชิกของพระองค์ ด้วย การขยายขอบเขตการปฏิรูปอย่างกว้างขวาง เช่นนี้ ชี้งดงามพยานว่า เป็นความผิดพลาดอย่างไม่น่าให้อภัยของพระองค์ประการหนึ่ง เกิดขึ้นมาจากการไม่แน่ใจของพระองค์ว่า โครงการปฏิรูปที่ดินดังกล่าวจะทำให้ชาวไร่ชาวนามีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้พระองค์ชอบกล่าวอยู่เสมอว่า นายทุนเจ้าของที่ดินคือต้นเหตุความทุกข์ร้อนของชาวไร่ชาวนา¹ ซึ่งความเป็นจริงแล้วข้ออ้างดังกล่าวก็ไม่เป็นเหตุ เป็นผลและไม่ออาจสูปได้ในเวลาอันสั้นว่า การยึดที่ดินมา เป็นของรัฐ และนำแจกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชาวนาจะทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่ของชาวไร่ชาวนาดีขึ้น นอกจากนี้ ในเอกสารชวน เชือของพระองค์คอมมิวนิสต์จีนมากอ้าง เสมอว่า นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาอยู่มึนคงในชนบทซึ่งมีอยู่เพียง 10 เปอร์เซนต์ ยึดที่ดินถึง 70-80 เปอร์เซนต์ของพื้นที่เพาะปลูกของประเทศไทย² ข้อมูลนี้ก็ไม่ถูกต้องนัก โดยเฉพาะในพื้นที่ทางภาคเหนือและภาคตะวันตก เมือง เชียงใหม่ ซึ่งค่อนข้างจะมีความอุดมสมบูรณ์อยู่กว่า ภูมิภาคอื่น ดังนั้นถ้าการปฏิรูปที่ดินสามารถช่วยแก้ไขความยากจนให้แก่ชาวไร่ชาวนาในพื้นที่เหล่านั้นได้ ปัญหาที่ตามมาก็คือรัฐบาลจะขาดทุนที่เพียงพอต่อกำลังที่ต้องการของชาวไร่ชาวนาที่ยากจนได้หรือไม่

เมื่อมีการยึดที่ดินจากนายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาอยู่มึนคงมาแจกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชาวนายากจนแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนและท่าให้ชาวไร่ชาวนา รอดพ้นจากความทิวท่ำโดยอาศัยอาหารตายได้ ยุ่นพระองค์เริ่มขยายขอบข่ายการยึดที่ดินกว้าง ออกไปอีก คราวนี้รวมทั้งทรัพย์สินและสมบัติอื่น ๆ เท่าที่จะหาได้ เป้าหมายของการปฏิรูปต่อไป คือรัฐบาลจะพยายามที่จะดูแลและดูแลชาวนาที่ยากจน ช่วยเหลือและสนับสนุนให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจที่ดีขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ความต้องการของชาวไร่ชาวนาที่ยากจนในประเทศไทยยังคงต้องการความช่วยเหลือและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่การยึดที่ดินและ分配ทรัพย์สินเท่านั้น แต่ต้องมีการลงทุนในด้านการศึกษา ศาสนา สาธารณสุข และอุตสาหกรรม เพื่อให้ชาวไร่ชาวนาสามารถพัฒนาตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้นในระยะยาว

¹ Gupte, op.cit., p. 217. ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1933 เมากล่าวว่า "นายทุนเจ้าของที่ดินคือศัตรูตัวฉกาจของการปฏิวัติที่จะต้องยกทำลายล้างลงอย่างรวดเร็ว"

² เพน, อ้างแล้ว, หน้า 221. เมากล่าวอ้างว่าด้วยข้อมูลนี้ฐานะของชาวไร่ชาวนาสูงอยู่ส่วนใหญ่ในการปฏิวัติแล้ว.

ภาพที่ 85 ความยากจนในจีน

ภาพที่ 86 ความอดอยากในจีน

อัตราภาระค้ายังรวมถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิต และสุดท้ายก้าวไปถึงบุคคลที่พอกิน พอยาซ์ไม่ถึงกับขัดสน แต่ตัว เศรษฐกิจสามารถดำเนิน เศรษฐกิจที่ดี หรืออยู่ในที่นั่นร่วมมาก่อนและได้รับผลกระทบกันมา โดยอ้างว่า เป็นทรัพย์สินที่แยกมาจากคนจน

เมื่อดำเนินการมาถึงจุดนี้ บรรดาผู้นำของพระรัตน์เริ่มตั้งข้อสงสัยในความจริงใจ และความบริสุทธิ์ของ เจ้าหน้าที่ในระดับล่างลงไป เพราะแม้มีการปฏิรูปมากเท่าไร แต่พระรัตน์ไม่สามารถแก้ไขหาความยากจนได้¹ ข้อสงสัยนี้มีล้วนๆ ก็ต้อง มีเจ้าหน้าที่บางคนยกออกที่ต้นไปเป็นของคน บางคนมีวงศ์กันหรือหลักเลี่ยงไม่ให้มีการยืดที่ดิน แต่ตามความเชื่อของผู้นำพระรัตน์ ซึ่งมักมีความคิดเห็นที่เกินความจริงอยู่เสมอ เชื่อว่าคงมีสาเหตุอื่นที่หนักกว่านี้ ซึ่งจะต้องพยายามค้นหาให้พบต่อไป

ประมาณกลางปี ค.ศ. 1947 พระรัตน์ได้คำแนะนำนโยบายปฏิรูปที่ดินที่ก่อนข้างรุนแรง ที่เคยประกาศใช้เป็นหลักการแต่ก่อนเข้ามาใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่ครอบครองทางภาคเหนือ ทั้งนี้เพื่อสร้างความเท่าเทียมกับชนชั้นอื่น ๆ ทางเศรษฐกิจแก่ชาวไร่ชาวนาที่ยากจน ตลอดจนผู้อยู่ในภาคเกษตรกรรมทางภาคเหนือ อันได้แก่การจัดสรรที่ดิน เครื่องมือเกษตรกรรม สัตว์เลี้ยง เมล็ดพันธุ์ข้าว ทุนทรัพย์ และอื่น ๆ ที่สำคัญต่อการผลิตในอัตราส่วนที่เท่า ๆ กัน ต่อไปนี้จะไม่มีคนมีมี ไม่มีคนยากจน ทุกคนมีฐานะความมั่นคงอยู่เท่ากันหมด ผู้ที่ยังมีทรัพย์สินอยู่จะถูกยึด ถูกขับไล่ออกไปจากสังคมหรือไม่ก็ถูกฆ่า นอกจากนี้พระรัตน์ยังซักจุ่งให้ชาวไร่ชาวนาที่ยากจนโดยทั่ว ๆ ไปเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของพระรัตน์ ปลดผูกออกจากภาระที่มีต่อพระรัตน์ ตั้งชาวไร่ชาวนาขึ้น เป็นผู้พิพากษาพิจารณาความผิดฐานทุจริตด้วยรายบุคคล บังหลวง เป็นบังทรัพย์สินที่ยึดมาได้มา เป็นของตนเอง และวิพากษ์วิจารณ์ บรรนานายที่ยังประพฤติดี เป็นตัวตัดสินใจ เหยียดหยามสมาชิกด้วยกัน

¹E.L. Wheelwright and Bruce McFarlane, "Rehabilitation of the National Economy", in China Yesterday and Today, pp. 339-340.

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ เกิดมาจากการความชัดกันในด้านชีวิตความเป็นอยู่ของคนรุ่น เก่ากับความคิดเห็นทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ กล่าวคือ โดยธรรมเนียมแล้ว สังคมจีนโบราณเป็นสังคมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนต่างยอมรับว่า สังคมหนึ่ง ๆ ต้องมีความแตกต่างกันโดยคนมีเมืองและเมืองอื่นสามารถจะทำอย่างไรก็ได้ตามอิสระใจกับคนอีกกลุ่มนั้นซึ่งยากจนและไร้อานาจ ในช่วงแรก ๆ ที่พระรัชชีพได้อ่านจากปักตรองในบางพื้นที่ มีชาวไร่ชาวนาบางคนก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำของสังคม บุคคลเหล่านี้ด้วยความเข้าใจมิตร ศรัทธาในการเป็นผู้นำนั้นหมายถึงคนจะทำอะไรก็ได้ดังที่ผู้นำในอดีตเคยปฏิบัติกัน โดยเฉพาะสิทธิในการตัดสินใจและส่งการควบคุมอุณหภูมิให้เป็นไปตามแผนได้ตัดสินใจไป ตัวอย่างเหตุนี้ เมื่อบุคคลเหล่านี้เกิดมีอำนาจในการทำ การบริหารประเทศที่ตนโดยอิสระจากผู้มีอำนาจจากจ่ายให้แก่คนยากจน การที่พวกเขาระบุยกอกที่ดิน เพื่อตอน เอองบ้างจัง เห็นว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ผิดมากนัก อีกทั้งยังเชื่อว่าของที่ได้มานั้นเป็นของรัฐ เลิก ๆ น้อย ๆ สำหรับผู้บุคคลติดงาน การฉ้อราษฎร์บังหลวงจัง เกิดขึ้นโดยทั่วไป การประพฤติมิชอบที่ความรุนแรง เมื่อประกอบเข้ากับความทุกดิบสุดของชาวไร่ชาวนาทั่ว ๆ ไปที่เชื่อว่าการครอบครองที่ดินรายใหญ่ ๆ ที่ได้มาจากการซัดสรรปันส่วนมาจากการครอบครองมีวนิสัย จะทำอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของคนถ้ำหากในบ้านข้าย้ายแล้วพระรัชคอมมิวนิสต์ เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ เมื่อบุคคลพวกนี้ไม่กล้ารับที่นาโดยเฉพาะในช่วงที่ยังไม่รู้ผลของสงคราม ส่วนที่เหลือจึงตก เป็นของสมาชิกคอมมิวนิสต์ซึ่ง เป็นบุคคลกลุ่ม เดียวที่ไม่เกรงกลัวค่าชีวิตความรุนแรง เช่นว่านั้นอย่างง่ายดาย ตัวอย่างเหตุนี้เอง ชาวไร่ชาวนาที่เข้าร่วมกับพระรัชคอมมิวนิสต์ในระยะแรก ๆ จึงตักตวงผลประโยชน์ให้ตนโดยมิชอบมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วม หรือผู้มาร่วมในภายหลัง แต่สำหรับผู้นำระดับสูงแล้วความประพฤติ เช่นนั้นถือเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มีโทษอย่างร้ายแรง อีกทั้งยังขัดกับอุดมการณ์ของพระรัชที่เน้นความเสมอภาคกันทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และต่อต้านการสืบทอดตำแหน่ง ตลอดจนความมั่งมีในแต่ละครอบครัว การยอมให้ถือปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีที่ไม่พึงประยุตณา หรือการปล่อยให้ชาวไร่ชาวนาที่กล้ายมา เป็นผู้นำในสังคมใช้ตำแหน่งหน้าที่แยกตัวเองออกจากสังคมมา เป็นคนอีกชนชั้นหนึ่ง หรือการคำรงค์ เป็นผู้มีอภิสิทธิ เหนือคนอื่น ๆ

ตั้ง เช่น ญี่น่าในอดีต¹ ทั้งหมดย่อม เป็นการบ่อนทำลายหลักการแห่งการปฏิริคัลังทั้งสิ้น

จากความจริงที่ปรากฏให้เห็น บรรดาผู้นำชั้นสูงของพระคริสต์ที่ดินของผู้มีอันจะกินมาแจกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชวนาแล้วชีวิตของผู้ได้รับการจัดสรรจะดีขึ้น มาในครั้งนี้เมื่อไม่บรรลุผลก็หันไปโถงเจ้าหน้าที่ระดับล่างอีกว่าประพฤติมิชอบทำให้ที่ดินไม่ตกใบถึงมือของชาวไร่ชวนา โดยปราศจากการให้คำแนะนำที่มีคุณค่า เพื่อเรียกร้องความร่วมมือโดยสมัครใจ จากพุทธิกรรมที่แสดงออกครั้งนี้จึงไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นว่าการฉ้อราษฎร์บังหลวง เป็นพุทธิกรรมที่ไม่เป็นที่พึงประทานฯ ยังสะท้อนให้เห็นความล้มเหลวของพระคริสต์ที่จะสร้างความรู้สึกนิยมของสังคมไปในทิศทาง-ที่ควรของอุดมการณ์แห่งการปฏิริคัลังทางหนึ่งด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วพุทธิกรรม เช่นนี้จะบรรลุได้อย่างง่ายดาย ถ้าหากทางพระคริสต์จะประวิงเวลาออกไปอีกนิด พร้อมกับให้การศึกษาในแนวทางแห่งการปฏิริคัลังที่ถูกต้อง มั่นหาด่าง ๆ ก็คงจะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ในราตรีปี ค.ศ. 1948 พระคริสต์เริ่มฟ่อนคลายโดยนายสร้างความเสนอภาคในสังคมลง ทั้งนี้ด้วยความจริงที่ว่า การสร้างความเสนอภาคกันในสังคมของภารຍิດ ถือที่ดินนั้น พระคริสต์เป็นจะต้องยึดที่ดินเพิ่มอีก แม้จากผู้ที่มีที่ดิน เกินมาตรฐาน เพียงเล็กน้อย หรือแม้แต่จากชาวไร่ชวนาผู้มีมั่งคั่งที่วิธีการผลิตของเขามาไม่ได้ เอาไว้ เอารัด เอา เปรียบสังคมมากเกินไป เพราะผลผลิตของเขายังพอจะประทับใจที่ระบบเศรษฐกิจของชุมชนอยู่ หรือมีที่ดินในครอบครองที่ไม่มากเพียงพอต่อการจัดสรรให้แก่ชาวไร่ชวนาผู้ยากจนอีก ได้ และในบางครั้งบางคราวถึงกับพบว่า พระคริสต์ที่ทำการโดยผิดพลาดไปยึดที่ดินของชาวไร่ชวนาผู้มีมั่งคั่ง

¹รายละเอียดดู Chung-li Chang, op.cit., pp. 32-43. และ มาตยา อิงคานารถ, "อภิสิทธิชันชาเวจินในสมัยราชวงศ์ชิง", วารสารรามคำแหง, ๖ ฉบับพิเศษ ๑ ประวัตศาสตร์ (มีนาคม, ๒๕๒๒) ๑๑๙-๑๓๑.

แต่ครั้งนี้ เคยากจนและเคยได้รับจัดสรรที่ดินไป จากนั้นได้พากเพียรพยายามลงทุนลงแรง
อดออมจนมีฐานะดีขึ้นกว่าเดิม ผู้นำของพระคริสต์ไม่ต้องการให้ชาวไร่ชาวนาญักกจนคิดไปว่า
ถ้าเข้าทำงานหนัก สร้างอนาคตจะกล้ายเป็นชาวนาญัมมีสิ่ง พระจะมาช่วยที่นาของตนไป

เช่นเดียวภารตามนี้ในหลายทางด้านการเมือง พระคริสต์จึงลดการต่อต้านความ
เป็นอิสلامของคนในสังคมลง โดยพระจะไม่พยายามจับผิดสมาชิกพระคริสต์ในว่าในปัญหา
เรื่องการล้อราษฎร์บังหลวง การทำงานเป็นนายพูน เจ้าของที่ดิน หรือการใช้อำนาจไปในทาง
ที่ผิด นอกเหนือพระคริสต์ยังชลอนโดยบานนำชาวไร่ชาวนาญักกจนเข้ามาร่วมในการทาง
การเมือง ยกเว้นในระดับล่าง ๆ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ตัดสิทธิที่จะแต่งตั้งชาวไร่ชาวนาที่ยากจนแต่มี
ความรู้ความสามารถให้ขึ้นสู่ตำแหน่งในระดับสูง

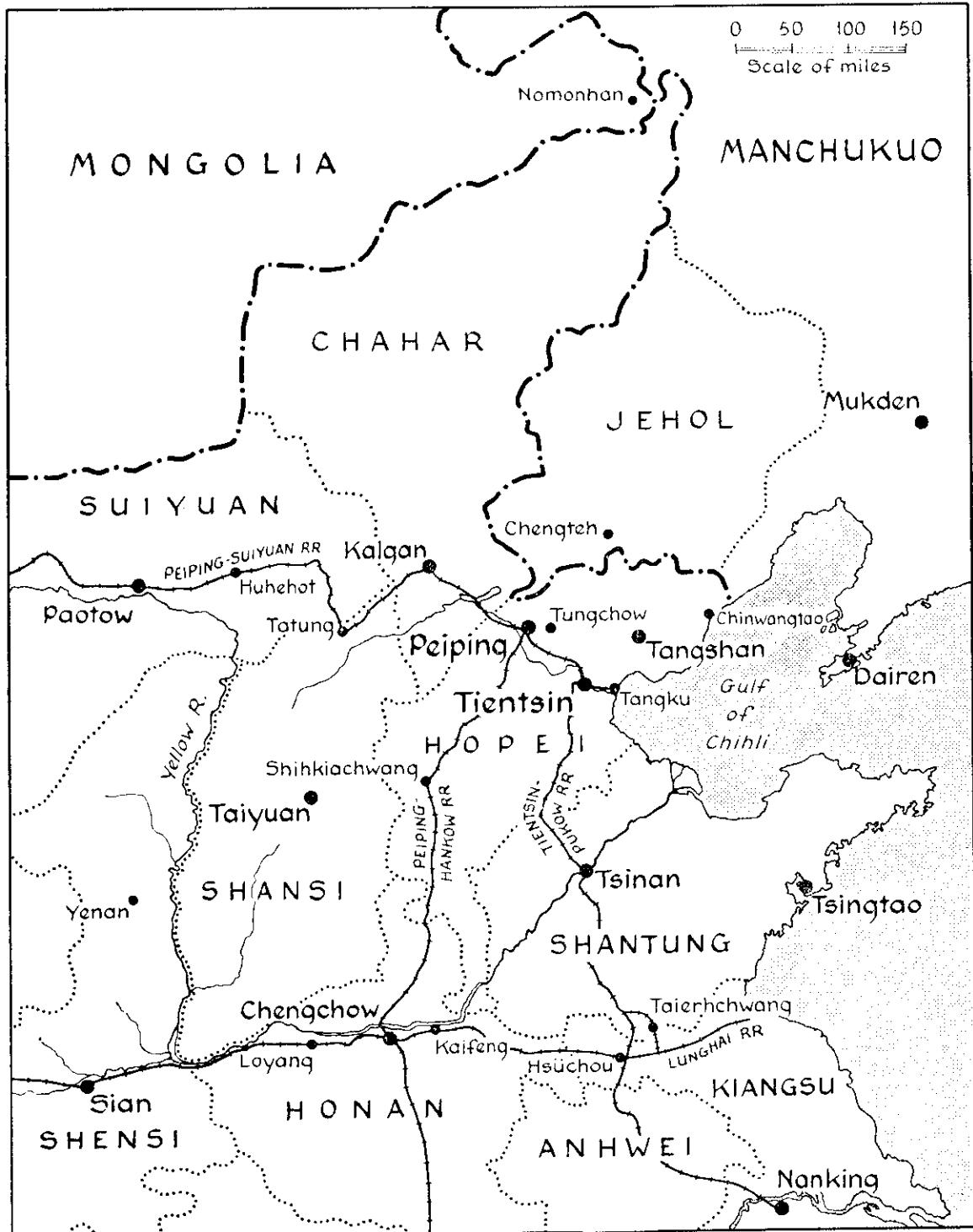
อย่างไรก็ต แม้ว่าพระจะมีนโยบายปฏิรูปอย่างค่อยเป็นค่อยไปซึ่งไม่เหมือนกัน
ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1947 แต่พระคอมมิวนิสต์ยังคงดำเนินการปฏิรูปอย่างรุนแรงในอีกหลาย
แบบหนึ่ง โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่คอมมิวนิสต์ยึดครองมา เป็นเวลากว่าแล้ว พระคริสต์ใช้
นโยบายลงโทษอย่างรุนแรงต่อสมาชิกผู้ทำตน เป็นตัวชนชั้นศักดินา หรือใช้อำนาจหน้าที่ไปใน
ทางที่ผิด เว้นแต่ในเขตที่เพิ่งถูกปลดปล่อยพระจะใช้วิธีการที่ประนีประนอม แต่ก็ไม่ลืมที่จะ
ตั้งเป้าหมายไว้ว่าให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี แต่สำหรับนายทุนเจ้าของที่ดินและ
ชาวนาญัมมีสิ่งที่สูญเสียฐานะของตนไปอย่างมากตั้งแต่เริ่มแรก แม้จะลดจำนวนลงมากแล้ว
แต่การกราดล้างยังคงมีต่อไป มีหลายคนถูกจำคุกหรือไม่ถูกประหารชีวิตเท่ากัน เมื่อก่อการต
บทบาทและหน้าที่ที่ของตน เหล่านั้นที่เคยมีอยู่ในสังคมลงไปอย่างมาก ขณะเดียวกันโครงสร้าง
ทางสังคมแบบใหม่ เริ่มเป็นรูปร่างขึ้น ชาวไร่ชาวนาเริ่มนับบทบาทในสังคม กล้ายเป็นเจ้าของ
ที่ดินและมีสิทธิมีเสียงในกิจการส่วนต้องกันอย่างที่ไม่เคยมีก่อน ปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น
โดยทั่วไปถึงแม้ในพื้นที่การปฏิรูปดำเนินไปอย่างเร่งด่วน หรืออย่างที่ค่อยเป็นค่อยไปก็ตาม

การ เปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและอย่างถอนหายใจใน
ในหมู่บ้านยีดครองของคอมมิวนิสต์ในระหว่างปี ค.ศ. 1947 ถึงต้นปี ค.ศ. 1948
มีความ เห็นอกกันและแตกต่างกันกับการปฏิรูปวัฒนธรรมของจีนที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่
1960 เป็นอย่างมาก ที่เห็นอกกันอยู่ตรงที่การปฏิรูปและการปฏิรูปทั้ง 2 ครั้ง เน้นความ
เสมอภาคทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิกในสังคม ซึ่งต่อมาถูกวิพากษ์
วิจารณ์เนื่องจากผลของนโยบายดังกล่าว เป็นทางด้านลบทั้งต่อพระค์และต่อมวลชน อย่างไร
ก็ตี พระคุณมิวนิสต์มีความเชื่อว่า ผลทางด้านลบของการปฏิรูปที่ดินโดยเฉพาะในช่วงปี
ทศวรรษที่ 1940 นั้นมีไม่นักและได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว เทคุณลักษณะนี้จะได้กล่าว
ต่อไป อย่างไรก็ตามก็กล่าวในที่นี้คงจะ เป็นประโยชน์มาก กล่าวคือแผนการปฏิรูปใน
ระหว่างปี ค.ศ. 1940-1949 ยังอยู่บนหลักการที่ถูกต้องด้วยเหตุผล พระค์ได้แจ้งให้
ทราบถึงความจำเป็นที่ต้องรื้อฟื้นความเชื่อใน การปฏิรูปด้วยภาษาที่ง่าย ชัดเจนและกระตือรือต ทำให้
ประชาชนเข้าใจ เท็นคล้อยตามและตรวจสอบความถูกต้องได้ ดัง เช่นกรณีที่พระคุณประกาศ
แจ้งจำนวนนายทุน เจ้าของที่ดินที่เป็นสมาชิกของพระคุณความเป็นจริงไป หรือความไม่ถูก
ต้องด้วยเหตุผลในการปฏิรูปการยึดที่ดินจากชาวไร่ชาวนาตัวกลางมา เป็นของรัฐเพื่อการ
สัดสูตร ในยุคของ การปฏิรูปวัฒนธรรม การแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไม่เป็นเอกภาพ ทำให้
เกิดกระแสความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกแยก ซึ่งในที่สุดทำให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาดได้

ข้อแนะนำเบื้องต้นของพระคุณมิวนิสต์

ก่อนที่ส่งครามกลาง เมืองยุติลงโดยชัยชนะ เป็นของพระคุณมิวนิสต์นั้น เรียกว่า
ความพยายามขึ้นสู่ท้าย เพื่อพิชิตกองทัพชีซีพีที่ เปิดจากการรุกรานภาคตะวันออกของแมนจูเรีย¹
ในปี ค.ศ. 1946 ด้วยการส่งกองทหารที่ดีที่สุดที่มีอยู่ขึ้นสู่พื้นที่ทางภาคเหนือ และใน

¹ Clubb, op.cit., p. 287.

ภาพที่ 87 จีนภาคเหนือ

แม่นจูเรีย ยิดได้เมืองหลวงที่ว่างเปล่า¹ ของซีชิพีที่เมืองเยนาณ รวมทั้งพื้นที่ตลอดแนวสองข้างทางรถไฟลิกเข้าไปในแม่นจูเรีย แต่เชียงไม่อาจปฏิบัติการในเชิงรุกได้ เพราะพื้นที่ถูกกองกำลังซีชิพีบัดล้อม เส้นทางเดิน นอกเสียจากการใช้กำลังตอบโต้ เมื่อถูกโจมตีจากหน่วยจเร犹ทธ์ของพระรัชชีชิพี ที่รายล้อมกองทัพของเชียงอยู่ ในวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1947 เชียงเปลี่ยนแผนการใหม่ด้วยการประคากว่าซีชิพีเป็นกบฏ และเรียกกองบัญชาการของเขาว่า "กองบัญชาการปราบฯ ใจร้าย" พร้อมส่งกำลังหลักเข้าโจมตีฐานที่มั่นของซีชิพีในแม่นจูเรีย อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ต้องรับในครั้งนี้แม้กองทัพของเชียงจะมีจำนวนมากกว่า อารูธัน สมัยกว่าแต่ไม่ทำให้เชียงเป็นฝ่ายมีชัยได้ ทั้งนี้ เพราะกำลังส่วนใหญ่ขาดกำลังใจหรือไม่ก็เสียหัวญุ ล้วนหนึ่งเกิดมาจากการไม่ปรับสภาพขาดระเบียบวินัย การฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มีอยู่ค่าชั้น² อีกทั้งความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวของคนในกองทัพ ในขณะเดียวกันซีชิพีเข้มแข็งขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านกำลังพลที่เพิ่มขึ้นทุกขณะ³ อารูธยุทธ์มีผลกระทบ ส่วนหนึ่งยืดมาจากตุ่นปูน อีกส่วนหนึ่ง เป็นความช่วยเหลือมาจากรัสเซียที่ส่งมอบให้ ก่อนที่จะถอนตัวออกจากแม่นจูเรียในปี ค.ศ. 1946

¹ เมื่อกองทัพที่มีกำลังพลถึง 75,000 คน เดินทางไปถึงเยนาณ แทนที่จะพบกับการต่อสู้ย่างรุนแรง กลับพบแต่ความว่างเปล่า เพราะกำลังซีชิพีรู้ล่วงหน้าและได้ถอนตัวไปแล้ว Ibid., p. 280.

² Wolfgang Franke, A Century of Chinese Revolution 1851-1949, Trans. by Basil Blackwell, (Oxford, 1970) p. 185. กล่าวกันว่า เมื่อเชียงหนีภัยไปอยู่ที่ไต้หวัน เชียงนำทองติดตัวไปด้วยมีมูลค่าถึง US\$138,000,000 Gupte, op.cit., p. 294.

³ ในปลายปี ค.ศ. 1947 ก็มีนั่งมีกำลังทั้งหมด 2,700,000 คน เพิ่มจากตอนต้นปี ค.ศ. 1947 100,000 คน สำหรับซีชิพีมีกำลังทั้งหมด 1,150,000 คน เพิ่มจากตอนต้นปี ค.ศ. 1947 ถึง 250,000 คน ดู Clubb, op.cit., p. 285.

ภายในรัฐบาลก็มิ่นตั้ง เองไม่แตกต่างไปจากกองทัพมากนัก การฉ้อราษฎร์

บังหลวง เกิดขึ้นโดยที่ไว้ ทุกคนต่างแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ ais ตัว นอกเหนื่องค่าใช้จ่ายในการสรับกับซีซีพีที่สูงกว่ารายรับทำให้เกิดมัญหาเงินเพื่อ¹ รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขได้ท่าให้ชนชั้นกลาง² เริ่มแสดงความไม่พอใจต่อการบริหารงานของรัฐบาลก็มิ่นตั้งที่ล้มเหลว นอกเหนือจากการเป็นรัฐบาลเพื่อจัดการมากขึ้น³ ความพ่ายแพ้ทางทหารและครั้งของก็มิ่นตั้งต่อซีซีพีภายใต้การนำของหdin เปี้ยง เต-ชุย และ เชน ยี ในระหว่างปี ค.ศ. 1948⁴ เชียง ໄค-เชค ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเห็นความยิ่งใหญ่ของพระรัตน์ ก็มิ่นตั้ง และพยายามทำให้พระองค์เข้าเป็นผู้นำของการปฏิรูปสังคม เริ่มยอมรับความพ่ายแพ้ หลังจากที่เข้าพยายามหักลุกให้ผู้สนับสนุนเข้าพันมาร่วมมือกันแก้ไขอีกครั้ง แม้จะล้มเหลวอีกครั้ง ซึ่ง เชียงได้วิจารณ์ถึงเหตุการณ์นี้ตอนหนึ่งว่า

¹ ราคาของแผงขึ้น 6,250,000 เท่า ในปี ค.ศ. 1948 เพิ่มกับราคางาน เมื่อก่อนลงครามกลาง เมื่อจะเกิดและยังตราแลกเปลี่ยนเป็น US\$1:12,000,000 หยวน ดู Harrison, op.cit., p. 191.

² รวมทั้งกลุ่มที่เมาเรียกว่า พวก Middle-of-the-Roaders ได้แก่กลุ่มที่ไม่พอใจการบริหารงานของเชียง ซึ่งมีทั้งนักการเมือง มัญญาชน นักศึกษา ผู้รักความยุติธรรม ในช่วงลงครามกลาง เมื่อได้จัดตั้งกลุ่ม Democratic League ขึ้น ดู Gupte, op.cit., p. 291.

³ Harrison, op.cit., p. 190. มีการปิดมหาวิทยาลัย ตรวจสอบทราบหนังสือพิมพ์ ยุบหรรคการ เมือง ลงโทษที่มีความคิดเห็นตรงข้าม

⁴ Gupte, op.cit., pp. 292-293. การพ่ายแพ้ครั้งสำคัญของก็มิ่นตั้งได้แก่การบุฟเมืองชั้วaise ทางภาคกลางของประเทศไทย การรบกันเวลาถึง 65 วัน (๓ พฤษภาคม ค.ศ. 1948-12 มกราคม ค.ศ. 1949) ทหารก็มิ่นตั้งตายไป 550,000 คน รวมการรบทั้งหมดทหารรัฐบาลตายกว่า 1 ล้านคน ดู Clubb, op.cit., pp. 290-191.

“กล่าวกันตรง ๆ แล้ว ยังไง เคยปรากฏที่ได้เลยແນ່ໃນຕ່າງປະເທດ
ຫຼືໃນແພ່ນດິນຈິນ ເອງ ພຣະກາຣ ເນື້ອງທີມີຈິດໃຈແນ່ວ່າແນ່ໃນກາຮັກໄຂ້
ສັນຄົມໄທດີບັນ ຈະລົ້ມ ແລວ ເໝືອນກັບທີ່ພຣະກ ເຮັກກຳສັງປະສບອບຢ່າງ
ສຳນັກຂອງພຣະກາຣ ປົບປຸດຂອງຄວາມ ເປັນນັກບົງລົງຕີ ໄນມີຮະ ເມືຍບົງນັຍ
ໄນ່ມີແນ້ວແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄໍາວ່າພິດຫຼືອູກ ນາຍຫທາກ໌ເໝືອນກັນໄນ່
ເປັນຕົວອຍ່າງທີ່ດີແກ່ຢູ່ໃຕ້ມັງດັບນັ້ນຊ່າງ ໃນເຄົາຮົກງານເກມທີ່ມີບັງດັບ ໃນ
ສົນໃຈໃນຄວາມ ເປັນອູ່ຂອງກອງທັພ ພລກຫາກໄນ່ມີແນ້ວແຕ່ເຄົ່ອງແນບທີ່ຈະ
ສ່ວນໄສ່ ໄນມີຍາກຈາໂຮກ ກອງທັພໄດ້ທ່ານບັນຫຼາງດັນນັບວ່າໃຫຍດ
ທີ່ຫທາກຂອງເຫຼາໄມ່ກ່ອກຈາຈາລ ພຣະກລົງຫຼັງທັນນັ້ນທີ່ ຖຸກຄນລ້ານແຕ່ສຶດ
ແຕ່ຫາພລປະໄຍຍ້ນໄສ່ຕົນ ພຣະກຫວ່າຍຮບຫວັງຕົນ ໄນສົນໃຈວ່າກອງກຳສັງ
ສ່ວນເື່ອຈະ ເປັນອຍ່າງໄຮ ໄນອືນຕີຍັນຮ້າຍກັບຄວາມສ້າ ເຈົ້າຫຼືອື້ນ ແລວ
ຂອງຫນ່ວຍເືັ້ນ ນີ້ກີ່ຄືສກາພທີ່ແຫ້ຈິງໃນກອງທັພຂອງເຮົາ”

ລາງແທ່ງຄວາມປາຊີຍຂອງກົກມິນຕິ່ງແລະ ເງາແທ່ງໜ້າຍະນະຂອງຄອມນິວນິສົດ¹ ເຮັນ
ປະກູງໃຫ້ເຫັນຜົດໃນຮາວກລາງນີ້ ດ.ສ. 1947 ເນື້ອຍື້ຍື່ສາມາຮັກເຂົາຄອບຄອງຜົນທີ່ຮົບ
ເມືອງໃຫຍ່ ຈ ໄດ້ຕິ່ງແຕ່ແມ່ນຈູ້ເຮືອ ເຮືອຍລົງມາຄົງທີ່ຮັບເໜືອລຸ່ມແມ່ນໜ້າອວງໂທ ແລະອີກ 1 ປີ
ຕ່ອງວາ ສັນກາຮົມຂອງພຣະກົກມິນຕິ່ງຍີ່ງ ເລວ່າຍົງອີກເນື້ອກອກກຳສັງກົກມິນຕິ່ງຫນີທັພແລະເຂົາ
ໄປຮ່ວມກັບພື້ອລເອງ² ທ່ານໃຫ້ໃນທີ່ສຸກກອງທັພກົກມິນຕິ່ງຕາງອູ່ໃນວັງລ້ອມຂອງພື້ອລເອງ ຊຶ່ງພວມທີ່ຈະ
ເຫັນທ່າລາຍໄດ້ຖຸກເນື້ອ ອຍ່າງໄຮກ໌ ແກນການບ່ອຍ້ກອງທັພທີ່ສັນຫວັງ³ ພື້ອລເອງເລືອກທີ່ຈະ

¹ ໃນນີ້ ດ.ສ. 1946 ທີ່ມີຕິ່ງໜ້າໃຫ້ກອງທັພໃໝ່ວ່າ “ກອງທັພປະເຊານ ເພື່ອກາຮ
ປລດແອກ” ພຣະກ່ອງທັພ ທີ່ມີຕິ່ງໜ້າໃຫ້ກອງທັພໃໝ່ວ່າ “ພື້ອລເອງ”

² Clubb, op.cit., p. 283.

³ Ibid., p. 282.

ขยายพื้นที่ปลดปล่อยลงสู่ภาคใต้ เนื่องจากน้ำแยงซี ทั้งนี้เพื่อสร้างฐานกำลังให้แก่พีแออล เอในกรณีที่เมืองได้พีแออล เอตัดสินใจเข้าทำลายกองกำลังกึกมินตึ้งที่เหลืออยู่ทางภาคเหนือ กองทัพดังกล่าวจะไม่สามารถหนีลงสู่ภาคใต้เพื่อขอความช่วยเหลือจากกองกำลังล้วนใหญ่ทางภาคใต้ได้ นอกจากนี้ แม้ยังเห็นว่าการบีดล้อมไม่ให้กองกำลังทางภาคเหนือติดต่อกัน กองกำลังทางภาคใต้ไว้ได้นานเท่าไรจะเป็นผลดีต่อเชียพี เพราะจะทำให้กองทัพกึกมินตึ้งขาดกำลังใจที่จะต่อสู้ และยิ่งถ้าเชียง ไค-เชก ปล่อยให้กองกำลังของเข้าตกลงรุ่งล้อมนาน ๆ โดยไม่คิดช่วยเหลือ ชัยชนะย่อมเป็นของพีแออล เออย่างง่ายดายและแน่นอน

ดังนั้น เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่ากองกำลังพีแออล เอเริ่มได้เปรียบในเชิงรุก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการตัดตอนกองกำลังของกึกมินตึ้งทางภาคเหนือออกจากภาคใต้ รวมทั้งชัยชนะในการรบย่อยแต่ละครั้ง ย่อม เป็นเครื่องประทับใจว่าชัยชนะย่อมเป็นของพีแออล เออย่างแน่นอน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือความพ่ายแพ้ของกึกมินตึ้ง ทั้งนี้เมื่อประกอบกับการได้เปรียบในการรุกรังต่อ ๆ มา¹ ชัยชนะแต่ละครั้งทำให้กองทัพส่วนหน้าสามารถเชื่อมเข้ากับกองกำลังล้วน หลังได้โดยไม่มีกองทัพกึกมินตึ้งมากวางแผน ก็ทำให้กองทัพพีแออล เอสามารถทุ่มเทกำลังทั้งหมด กับการขยายพื้นที่เข้าไปเขตดีครองของกึกมินตึ้ง โดยไม่ต้องห่วงกับการบีบกันแนวหลัง นอกจากนี้ชัยชนะแต่ละครั้ง พีแออล เอยังได้เสบียงอาหารและยุทธโธปกรณ์ อีกทั้งกำลังเพิ่มเติม เป็นกองทัพที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีประสิทธิภาพสำหรับการสู้รบทั้งสูดท้ายที่เด็ดขาดต่อไป

ในส่วนของกึกมินตึ้ง ถึงแม้จะประสบกับความพ่ายแพ้มาโดยตลอด แต่กึกมินตึ้ง ก็ยังมีกำลังทหารมากกว่าพีแออล เออยู่อีก อาชญากรทันสมัยกว่าและมีมาก เพียงพอสำหรับการสู้รบต่อไป อย่างไรก็ต้องจำนวนที่มากกว่านั้น เองทำให้กึกมินตึ้งทางภาคเหนือทำการก่อการสร้างความล่ำบากใจให้แก่พีแออล เอ แต่ลักษณะ เช่นว่านั้นมีเพียงชั่วครู่ ทั้งนี้ เพราะจากการที่

¹ ในวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1947 เมารายงานต่อที่ประชุมกลางของพรรค CCP ว่า "ประวัติศาสตรแห่งการต่อสู้ของ เราได้เดินมาสู่จุดของการเปลี่ยนแปลงแล้ว" Ibid., p. 286.

ภาพที่ 88 เมน เช-ตุง ขณะเดินทางเข้ามีกกิ่งในปี ค.ศ. 1949

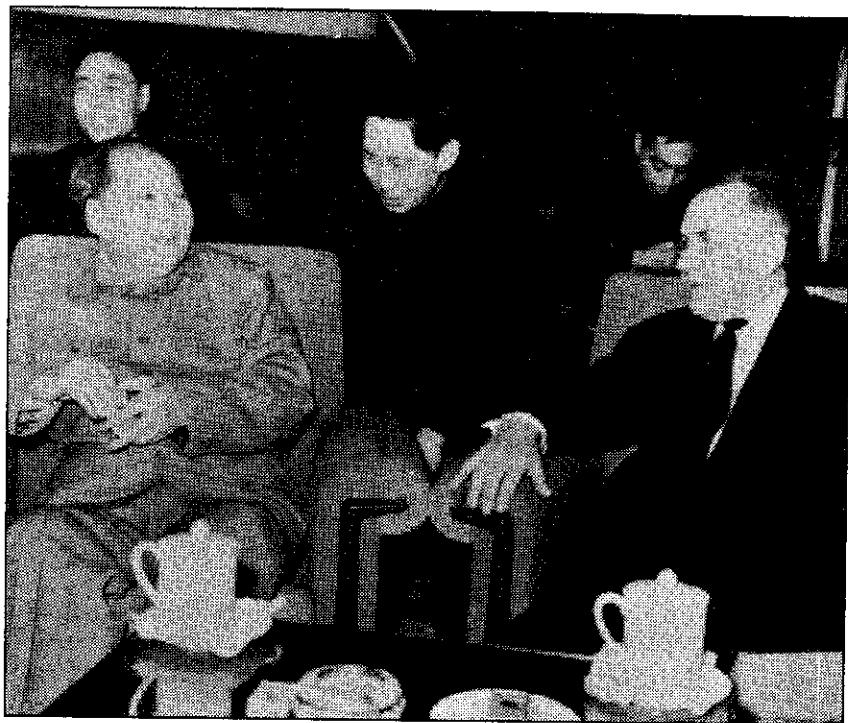
เชียง ico-เชค มีน โยนาที่จะคงกองกำลังไว้ทางเหนือเพื่อคุ้มครองเมืองสำคัญ ๆ โดยไม่สนใจที่จะให้มีการเคลื่อนย้าย แม้ในกรณีที่มีหน่วยรบอื่นขอความช่วยเหลือมา ก็ตาม ทำให้กองกำลังแยกแยกและง่ายต่อการโจมตี ที่สำคัญ เมื่อพ่ายแพ้แล้วกองกำลังเหล่านี้มักจะขอเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพีแอลเอไป เป็นการเบิดขยายผลแห่งความพ่ายแพ้ให้กว้างขึ้น อีกทั้งการต้องซ่อน เหลือคน เองทำให้กองทัพที่เคยศึกจะสู้รบทด汲ลังใจ ในที่สุดกองทัพ ก็มินติ้งก็ค่อย ๆ slavery ตัวลง โดยพีแอลเอไม่ต้องสูญเสียคำใช้จ่ายใด ๆ หรือสูญเสียน้อยมากจากการ slavery ตัวของก็มินติ้งในครั้งนี้

ข้อแนะนำเด็ดขาดของพีแอลเอ เกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม - พฤษภาคม
ค.ศ. 1948 เมื่อพีแอลเอสามารถทำลายกองทัพก็มินติ้งทางภาคเหนือลงอย่างย่อยยับ และอีกครึ่งในการรบที่ส้าไอ¹ ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1948 - มกราคม ค.ศ. 1949 การพ่ายแพ้ทั้ง 2 ครั้ง เป็นการยุติการสู้รบทด汲ลังของก็มินติ้งอย่างสิ้นเชิง ด้วยเวลาเพียง 4 เดือน ครึ่ง ก็มินติ้งสูญเสียกำลังพลไปมากกว่า 1 ล้านคน ในขณะที่พีแอลเอสูญเสียเพียงเล็กน้อย จากจุดนี้ เองพีแอลเอเริ่ม เคลื่อนทัพลงสู่ภาคใต้ เพื่อทำลายกองทัพส่วนน้อยที่เหลือต่อไป

เมื่อเห็นว่าไม่มีทางจะต้านกำลังของพีแอลเอได้² เชียง ico-เชค ประกาศ ลาออกจากตำแหน่งประธานาริบดีแห่งสาธารณรัฐจีน ในวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1949

¹Gupte., op.cit., p. 293.

²ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1949 ท่าทีของเชียงเปลี่ยนไปจากก้าวร้าวต่อชีชีพเป็นเรียกร้องความร่วมมือ ในการกล่าวของเชียงเปลี่ยนไปจากก้าวร้าวต่อชีชีพเป็นเรียกร้องความร่วมมือ ในคำกล่าวของเชียงต่อประชาชนจีนจึงไม่มีคำว่า "มหาโจร" แต่เป็น "ชาวคอมมิวนิสต์" แทน นอกจากนี้เชียงยังเรียกร้องให้ชีชีพมานั่งลงโดยเจรจา เพื่อยุติสังคม ข้อเรียกร้องของเชียงไม่ได้รับการตอบสนอง และเมื่อเชียงได้รับข้อเสนอใหม่ 8 ข้อของชีชีพ โดยสรุปให้ยุบพรรคก็มินติ้ง จัดตั้งรัฐบาลประชาชน ผสมผสานแทนข้อเรียกร้องของชีชีพได้รับการตัดค้านจากสหราชอาณาจักร อังกฤษ และรัสเซีย เมื่อวัน เหลว เชียงประกาศลาออก 1 วันหลังจากที่เชียงลาออก กรุงปักกิ่งก็เป็นของชีชีพ นานกิงเป็นเมืองต่อมาในวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 1949, ใหญวน 24 เมษายน, หุ่วหนาน 19 พฤษภาคม, ชีอาน 20 พฤษภาคม, นานชาง 23 พฤษภาคม, เชียงไฮ 27 พฤษภาคม และเชนเกียง ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1949.

ภาพที่ 89 เมน่า เช-ตุง กับนายโคลีชกิน

ภาพที่ 90 เชียงในพิธีรำลึกผู้เสียชีวิตในสังคրามกลาง เมือง

และแต่งตั้งให้นายหลี สุ้ง- เจนขึ้นดำรงตำแหน่งแทน การลาออกจากเชียง ໄค-เชค
ถูกมองไปว่า เขาหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพราะถึงแม้ว่าจะลา
ออกแต่ เชียงยังคงรักษาอำนาจของผู้นำประเทศไทย เชียงยังคงออกคำสั่งแก่นายพลของเข้า
ให้ก่อนดัง เป็นประธานาธิบดี แต่ เมื่อเห็นว่าไม่มีทางที่จะมีชัย เนื้อพือแล้ว เอได้ ในเดือน
ธันวาคม ค.ศ. 1949 เชียงตัดสินใจถอนกำลังส่วนหนึ่งสู่ไต้หวัน ที่ซึ่ง เชียงก้าวขึ้นดำรง
ตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐจีนอีกรัชสมัยในวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1950

ทันทีที่เชียงจากไป พีแอลด์เรก์ เดินทัวร์ตามแนวชายฝั่งซี ในการเดินทางเมษายน ค.ศ.
1949 และยังได้กล่าวไว้ในอีก ๖ เดือนต่อมา ชัยชนะครั้งนี้ถือเป็นการยุติสิ่งกระทำการ
เมืองที่มีนา เป็นเวลานานนับสิบปี อิทธิพลของพีแอลด์เรก์ได้หยุดลงเพียงเท่านั้น ในปลาย
ปี ค.ศ. 1950 ได้ขยายลงไปสู่เชียบ จันท์ทั้งหมดกอยู่ได้อำนากการปกครองของพีแอลด์เร
ทั้งนี้ยกเว้นไต้หวัน และในวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 เม่ายันคำนใหม่ประกาศเรียกชื่อ
ประเทศไทยอย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาชนจีน หรือ พิอาร์ชี พร้อมเปลี่ยนชื่อเมือง
หลวงจากที่ก็มีนั่นตั้งเคยเรียกว่า นครเบยบิง มาถึง 21 ปี เป็นชื่อใหม่ว่า เบยจิง ประเทศไทย
จึงตกเป็นของพาร์คชีพีพันบวกวันนั้นมา

บทสรุป

พระคocomมิวนิสต์จีนใช้เวลากว่า 20 ปี ต่อสู้เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ในแผ่นดิน
จากพระคองกมินตั้ง และมาประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. 1949 กว่าจะได้ชัยชนะ เช่นนั้น
พระคองกมินตั้งอาศัยความอดทนต่อความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินมิใช่น้อย แต่เมื่อพิจารณาแล้ว
จะเห็นว่าคุ้มค่ากับชัยชนะที่ได้มา และนับได้ว่า เป็นประเทศไทยที่ 2 ของโลกต่อจากรัสเซีย ที่
พระคองกมินตั้งรวมกับชาวไร่ชาวนาสามารถโถกน้ำจืดปักครองเปลี่ยนแปลงรูปการปกครอง
ของชาติ ที่มีสหภาพโซเวียตเป็นศูนย์ ไปสู่สังคมนิยมได้สำเร็จ นับ เป็นการผลของการการเป็นประเทศไทยในค่าย
ทุนนิยมที่มีสหภาพโซเวียตเป็นศูนย์ ไปสู่ค่ายสังคมนิยมที่มีรัสเซีย เป็นศูนย์ แม้จะอยู่ในระยะ

เวลาอันสั้นก็ติ เเพราะต่อมาก็ได้แตกกับรัสเซีย และตอนตัวออกมาตั้งคน เป็นผู้นำของโลก
ที่ ๓ แผน

แม้สังคมรามปภูรัตติที่ใช้กำลัง เป็นแนวทางในการต่อสู้จะจบสิ้นไปแล้ว แต่ชัยชนะ เช่น
นั้นยังไม่สามารถทำให้ประ เทศก้าว เข้าสู่ความ เป็นประ เทศสังคมนิยมໄດ้สมบูรณ์แบบ ด้วย เหตุนี้
นับจากปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา ผู้นำประ เทศจึงจำต้องก่อสังคมใหม่ อีกรึ่หนึ่ง แต่
สังคมในครั้งนี้ไม่ได้เป็นสังคมที่ต้องใช้กำลังทหาร เข้าประทัดประหารกัน เทมีอนกับสังคม
ครั้งที่ผ่านมา หรือจะมีบ้างก็เพียงเล็กน้อย และก็ไม่ใช่สังคมที่มีจุดประสงค์เพื่อแย่งชิงอำนาจ
ทางการเมือง หากแต่ เป็นสังคมทางความคิด เพื่อเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมให้ เป็นคน
ของมวลชนอย่างแท้จริง ทั้งผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่ใช่สมาชิกของพรรคร่วมทั้งสังคมทางค้าน
เศรษฐกิจ เพื่อให้ประ เทศชาติยืนหยัดอยู่บนหลักการที่ว่าด้วยการฟื้นฟูองค์กร เป็นสำคัญ และที่
สำคัญก็คือเพื่อให้สังคมโลกยอมรับเจน เข้า เป็นส่วนหนึ่งของสังคมนานาชาติ นอกจากนั้น เจน
ยังมีการซัดยัดกับประ เทศ เพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด อีกทั้งยัง เป็นประ เทศที่ เคย
ให้ความช่วยเหลือเจนมาโดยตลอดตั้งแต่ประ เทศนี้มีการ เปลี่ยนแปลงการปกครองมาตั้งแต่ต้น
ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ภาระของผู้นำมีประ เทศหนักหนาพอสมควร แต่เจนก็สามารถพัฒนา
อุปสรรคทั้งหลายมาได้ แม้บางครั้งจะล้มลุกคลุกคลานบ้างก็ตาม มัจฉบันบัญชา เหล่านี้ค่อยๆ
หมดไป เจนเริ่มมีความสมบูรณ์ในทุก ๆ รูปแบบ ไม่ว่าในเรื่องความคิด เพื่อรับใช้มวลชน
ภาวะทางค้าน เศรษฐกิจ การทหาร ตลอดจนบทบาทที่ค่อนข้างเด่นชัด เป็นที่ยอมรับของนานา
ชาติในเวทีการ เมืองของโลกด้วยประ เทศหนึ่ง จากสภาพการณ์เช่นนั้น ทำให้เราอาจกล่าว
ได้ว่า เจนกำลังก้าว เข้าสู่ความ เป็นประ เทศที่ยังใหญ่อีกรึ่หนึ่งดังที่ เคย เป็นมาแล้วในอดีต
กว่า 1,000 ปี ก่อนที่ญี่ปุ่นจะเข้ามาครุกรุนจันเจนตอกยู ในสภาพ เป็นประ เทศกึ่งอาณาจักร
ในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 จนถึงกลางศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมา นั่นคือถึงอย่างไรก็ตาม เจน
ก็ยัง เป็นเจนอยู่นั่นเอง.